

Den Europæiske Unions Tidende

L 199

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

31. juli 2007

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007, af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007, af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere ⁽¹⁾ 23
- ★ Europa-Parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 863/2007, af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne ordning og om regulering af gæstemedarbejderes opgaver og beføjelser 30
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007, af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) 40

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 861/2007

af 11. juli 2007

om indførelse af en europæisk småkravsprocedure

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål, der har grænseoverskridende virkninger og er nødvendige for det indre markeds funktion.
- (2) I henhold til traktatens artikel 65, litra c), skal disse foranstaltninger omfatte foranstaltninger, der fjerner hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende, om nødvendigt ved fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler.
- (3) I denne sammenhæng har Fællesskabet blandt andre foranstaltninger allerede vedtaget Rådets forordning (EF)

nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁴⁾, Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽⁷⁾.

- (4) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 Rådet og Kommissionen til at udarbejde fælles procedureregler for forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister om mindre krav på handels- og forbrugerområdet.
- (5) Den 30. november 2000 vedtog Rådet et fælles program for Kommissionen og Rådet med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁸⁾. Programmet nævner forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister om mindre krav. Denne idé blev videreført i Haag-programmet ⁽⁹⁾ vedtaget af Det Europæiske Råd den 5. november 2004, hvori der opfordres til at arbejde aktivt videre med et instrument vedrørende krav af mindre værdi.

⁽³⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1869/2005 (EUT L 300 af 17.11.2005, s. 6).

⁽⁷⁾ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 61.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.6.2007.

- (6) Kommissionen vedtog den 20. december 2002 en grøn-bog om en EF-procedure for betalingspåbud og om foranstaltninger til forenkling og fremskyndelse af søgsmål om krav af mindre værdi. Med grønningen blev der iværksat en høring om foranstaltninger vedrørende forenkling og fremskyndelse af søgsmål om krav af mindre værdi.
- (7) Mange medlemsstater har indført forenklede civilretlige procedurer for småkrav, eftersom omkostningerne, behandlingstiden og kompleksiteten i forbindelse med retstvister ikke nødvendigvis mindskes i takt med kravets størrelse. Hindringerne for at opnå en hurtig og billig retsafgørelse vokser i grænseoverskridende sager. Det er derfor nødvendigt at indføre en europæisk småkravsprocedure. En sådan europæisk procedure bør have til formål at lette adgangen til domstolene. Den fordrejning af konkurrencen på det indre marked, der opstår som følge af skævheder med hensyn til virkemåden af de procesmidler, som fordringshavere råder over i de forskellige medlemsstater, nødvendiggør fællesskabslovgivning, som sikrer ensartede vilkår for fordringshavere og skyldnere overalt i Den Europæiske Union. Der bør ved fastsættelsen af omkostningerne i forbindelse med behandlingen af et krav efter den europæiske småkravsprocedure tages hensyn til principperne om enkelhed, hurtighed og rimelighed. Der bør offentliggøres en udspecificering af de omkostninger, der må påregnes, og det bør være gennemskueligt, hvordan sådanne omkostninger fastsættes.
- (8) Den europæiske småkravsprocedure bør forenkle og fremskynde behandlingen af retstvister vedrørende småkrav i grænseoverskridende sager og samtidig nedbringe omkostningerne ved at tilbyde et valgfrit redskab som et supplement til de muligheder, der findes i medlemsstaternes lovgivning, uden at disse i øvrigt berøres. Denne forordning bør også gøre det lettere at opnå anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure i en anden medlemsstat.
- (9) Denne forordning tilsigter at fremme de grundlæggende rettigheder og tager navnlig hensyn til de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Retten bør respektere retten til en retfærdig rettergang og princippet om en kontradiktorisk procedure, navnlig ved afgørelsen af, om et mundtligt retsmøde er nødvendigt, og ved bestemmelsen af bevismidlerne og omfanget af bevisoptagelsen.
- (10) For at lette beregningen af værdien af et krav bør der ses bort fra alle renter, udgifter og udlæg. Dette bør ikke berøre rettens beføjelse til i sin afgørelse at tilkende en part sådanne renter, udgifter og udlæg og bør heller ikke berøre de nationale regler for beregningen af renter.
- (11) For at gøre det let at indlede den europæiske småkravsprocedure bør fordringshavere fremsætte en anmodning ved at udfylde en anmodningsformular og indgive den til retten. Anmodningsformularen bør kun indleveres til en ret, der har kompetence til at behandle sagen.
- (12) Anmodningsformularen bør, hvis det er hensigtsmæssigt, vedlægges eventuel relevant dokumentation. Dette bør dog ikke være til hinder for, at fordringshavere, hvis det er hensigtsmæssigt, kan fremlægge yderligere beviser under retssagen. Samme princip bør gælde med hensyn til skyldnerens svar.
- (13) Udtrykkene »klart ubegrundet« i forbindelse med afvisning af et krav og »uantagelig« i forbindelse med en afvisning af en anmodning bør forstås ud fra national lov.
- (14) Den europæiske småkravsprocedure bør være skriftlig, medmindre retten anser et mundtligt retsmøde for nødvendigt, eller en part anmoder herom. Retten kan afslå en sådan anmodning. Et sådant afslag kan ikke anfægtes separat.
- (15) Parterne bør ikke være forpligtede til at lade sig repræsentere ved en advokat eller en anden jurist.
- (16) Udtrykket »modkrav« bør forstås ud fra artikel 6, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 som et krav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på. Artikel 2 og 4 samt artikel 5, stk. 3, 4 og 5, bør finde tilsvarende anvendelse på modkrav.
- (17) I tilfælde, hvor skyldneren under retssagen påberåber sig en ret til modregning, bør et sådant krav ikke udgøre et modkrav i denne forordnings forstand. Skyldneren bør derfor ikke være forpligtet til at anvende anmodningsformular A, jf. bilag I, til påberåbelse af en sådan ret.
- (18) Ved anvendelsen af artikel 6 forstås ved »modtagerstaten« den medlemsstat, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller hvortil dokumentet skal fremsendes. For at nedbringe omkostningerne og behandlingstiden bør dokumenter fortrinsvis forkyndes for parterne pr. post, og forkyndelsen attesteres ved et modtagelsesbevis, der angiver modtagelsesdatoen.
- (19) En part kan nægte at acceptere et dokument på forkyndelsestidspunktet eller ved at returnere dokumentet inden en uge, hvis det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til modtagerstatens officielle sprog (eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller hvortil dokumentet skal fremsendes) eller et sprog, som adressaten forstår.

- (20) I forbindelse med mundtlige retsmøder og bevisoptagelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af moderne kommunikationsteknologi, forudsat at der er hjemmel herfor i loven i den medlemsstat, hvor retten er beliggende. Retten bør anvende den enkleste og billigste metode til bevisoptagelse.
- (21) Den praktiske bistand, som parterne skal kunne få, bør omfatte tekniske oplysninger om, hvor formularerne kan fås, og hvordan de udfyldes.
- (22) Oplysningerne om processuelle spørgsmål kan også gives af ansatte ved retten, hvis der er hjemmel herfor i national lov.
- (23) Retten bør, eftersom denne forordning har til formål at forenkle og fremskynde behandlingen af retstvister vedrørende småkrav i grænseoverskridende sager, reagere snarest muligt, selv når der i denne forordning ikke er fastsat en frist i en specifik fase af proceduren.
- (24) Ved beregningen af de frister, der er fastsat i denne forordning, bør Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter ⁽¹⁾ anvendes.
- (25) For at fremskynde inddrivelsen af småkrav bør dommen være eksigibel uanset en eventuel appel og uden krav om sikkerhedsstillelse, medmindre andet er fastsat i denne forordning.
- (26) Enhver henvisning til appel i denne forordning bør omfatte enhver form for appel, som er hjemlet i national lov.
- (27) Blandt rettens medlemmer skal der være en person, som er beføjet til at fungere som dommer i henhold til national lov.
- (28) Når retten er forpligtet til at fastsætte en frist, bør den berørte part underrettes om konsekvenserne af ikke at overholde fristen.
- (29) Den tabende part bør bære sagsomkostningerne. Sagsomkostningerne bør fastsættes efter national lov. Under hensyn til målet om en enkel og omkostningseffektiv procedure bør retten kun tilpligte den tabende part at afholde sagsomkostninger, som står i et rimeligt forhold til kravets værdi, eller som er blevet pådraget af nødvendighed, herunder f.eks. omkostninger affødt af, at modparten har været repræsenteret ved en advokat eller en anden jurist, og eventuelle omkostninger i forbindelse med forkyndelse eller oversættelse af dokumenter.
- (30) For at lette anerkendelse og fuldbyrdelse bør en retsafgørelse truffet i en medlemsstat i den europæiske småkravsprocedure anerkendes og være eksigibel i en anden medlemsstat, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.
- (31) Der bør være mindstestandarder for prøvelse af en retsafgørelse i de situationer, hvor skyldneren ikke har været i stand til at bestride kravet.
- (32) Under hensyn til målet om en enkel og omkostningseffektiv procedure bør den part, der anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, ikke være forpligtet til at have en befuldmægtiget eller en postadresse i fuldbyrdelsesstaten, ud over hos den instans, der har kompetence med hensyn til fuldbyrdelsesproceduren i henhold til denne stats nationale lov.
- (33) Kapitel III i denne forordning bør også finde anvendelse på den fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af embedsmænd ved retten som følge af en retsafgørelse truffet efter den procedure, der er fastsat i denne forordning.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (35) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til ajourføring eller teknisk ændring af formularerne i bilagene. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning og/eller at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol som fastsat i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (36) Målene for denne forordning, nemlig indførelsen af en procedure, der skal forenkle og fremskynde behandlingen af retstvister vedrørende småkrav i grænseoverskridende sager og nedbringe omkostningerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (37) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

Ved denne forordning indføres en europæisk procedure for småkrav (i det følgende benævnt »europæisk småkravsprocedure«), som har til formål at forenkle og fremskynde behandlingen af retstvister vedrørende småkrav i grænseoverskridende sager og nedbringe omkostningerne. Den europæiske småkravsprocedure skal være til rådighed for parterne i en retssag som et alternativ til de procedurer, der findes i medlemsstaternes lovgivning.

Ved denne forordning afskaffes tillige de mellemliggende procedurer, der er nødvendige for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse i andre medlemsstater af retsafgørelser truffet i en medlemsstat i den europæiske småkravsprocedure.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område i grænseoverskridende sager, uanset domsmyndighedens art, når værdien af et krav ikke overstiger 2 000 EUR på det tidspunkt, hvor anmodningsformularen modtages af den kompetente ret, eksklusivt alle renter, udgifter og udlæg. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne

- b) formueforholdet mellem ægtefæller, underholdspligt samt arv efter loven eller testamente
- c) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- d) social sikring
- e) voldgift
- f) ansættelsesret
- g) leje eller forpagtning af fast ejendom, bortset fra søgsmål vedrørende pengekrav, eller
- h) krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.

3. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 3

Grænseoverskridende sager

1. I denne forordning forstås ved »grænseoverskridende sag« en sag, hvori mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvor den ret, som behandler sagen, er beliggende.

2. Bopæl afgøres efter artikel 59 og 60 i forordning (EF) nr. 44/2001.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt en sag er grænseoverskridende, afgøres på det tidspunkt, hvor den kompetente ret modtager anmodningsformularen.

KAPITEL II

DEN EUROPÆISKE SMÅKRAVSPROCEDURE

Artikel 4

Procedurans indledning

1. Fordringshaveren indleder den europæiske småkravsprocedure ved at udfylde anmodningsformular A, jf. bilag I, og indgive den til den kompetente ret direkte eller pr. brev eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel som f.eks. fax eller e-mail, der accepteres af den medlemsstat, hvor proceduren indledes. Anmodningsformularen skal omfatte en beskrivelse af beviserne til støtte for kravet og vedlægges, hvis det er hensigtsmæssigt, eventuel relevant dokumentation.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke kommunikationsmidler de kan acceptere. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

3. Falder kravet ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde, underretter retten fordringshaveren herom. Medmindre fordringshaveren trækker kravet tilbage, fortsætter retten behandlingen af kravet efter de relevante processuelle regler i den medlemsstat, hvor proceduren føres.

4. Finder retten, at de oplysninger, som fordringshaveren har fremlagt, ikke er fyldestgørende eller tilstrækkeligt klare, eller er anmodningsformularen ikke udfyldt korrekt, giver retten, medmindre kravet fremstår som klart ubegrundet eller anmodningen som uantagelig, fordringshaveren mulighed for at komplettere eller berigtige anmodningsformularen eller fremlægge supplerende oplysninger eller dokumenter eller trække kravet tilbage inden for en frist, som retten fastsætter. Retten anvender formular B, jf. bilag II, til dette formål.

Fremstår kravet som klart ubegrundet eller anmodningen som uantagelig, eller undlader fordringshaveren at komplettere eller berigtige anmodningsformularen inden for den fastsatte frist, afvises anmodningen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at anmodningsformularen kan fås ved alle retter, hvor den europæiske småkravsprocedure kan indledes.

Artikel 5

Procedures forløb

1. Den europæiske småkravsprocedure er en skriftlig procedure. Retten holder et mundtligt retsmøde, hvis den finder dette nødvendigt, eller hvis en part anmoder herom. Retten kan afslå en sådan anmodning, hvis den ud fra sagens omstændigheder finder et mundtligt retsmøde åbenbart unødvendigt for en retfærdig behandling af sagen. Afslaget begrundes skriftligt. Afslaget kan ikke anfægtes separat.

2. Når retten har modtaget en behørigt udfyldt anmodningsformular, udfylder den del I af svarformular C, jf. bilag III.

En genpart af anmodningsformularen og, hvis det er relevant, den vedlagte dokumentation samt den udfyldte svarformular forkyndes for skyldneren efter artikel 13. De pågældende dokumenter fremsendes senest 14 dage efter modtagelse af den behørigt udfyldte anmodningsformular.

3. Skyldneren afgiver sit svar, senest 30 dage efter at anmodningsformularen og svarformularen er blevet forkyndt for ham, ved at udfylde del II af svarformular C, som, hvis det er hensigtsmæssigt, vedlægges eventuel relevant dokumentation, og returnere formularen til retten eller på enhver anden passende måde uden at anvende svarformularen.

4. Senest 14 dage efter modtagelse af svaret fra skyldneren fremsender retten en genpart af svaret sammen med eventuel relevant dokumentation til fordringshaveren.

5. Såfremt skyldneren i sit svar påstår, at værdien af et ikke-pengekrav overstiger det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, afgør retten senest 30 dage efter at have fremsendt svaret til fordringshaveren, om kravet falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. En sådan afgørelse kan ikke anfægtes separat.

6. Et eventuelt modkrav, der indgives ved anvendelse af formular A, og eventuel relevant dokumentation forkyndes for fordringshaveren efter artikel 13. De pågældende dokumenter fremsendes senest 14 dage efter modtagelsen.

Fordringshaveren har 30 dage regnet fra datoen for forkyndelsen til at svare på et eventuelt modkrav.

7. Overstiger modkravet det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, behandles hovedkravet og modkravet ikke efter den europæiske småkravsprocedure, men efter de relevante processuelle regler i den medlemsstat, hvor proceduren føres.

Artikel 2 og 4 samt denne artikels stk. 3, 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på modkrav.

Artikel 6

Sprog

1. Anmodningsformularen, svaret, et eventuelt modkrav, et eventuelt svar på et modkrav og en eventuel beskrivelse af relevant dokumentation indgives på det sprog eller et af de sprog, der anvendes af retten.

2. Er eventuelle andre dokumenter, som retten modtager, ikke affattet på det sprog, proceduren føres på, må retten kun kræve en oversættelse af sådanne dokumenter, hvis en oversættelse forekommer nødvendig, for at retten kan træffe afgørelse.

3. Såfremt en part har nægtet at acceptere et dokument, fordi det ikke er affattet på et af følgende sprog:

a) modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller hvortil dokumentet skal fremsendes, eller

b) et sprog, som adressaten forstår,

underretter retten modparten herom, således at denne kan tilvejebringe en oversættelse af dokumentet.

*Artikel 7***Procedures afslutning**

1. Senest 30 dage efter at have modtaget skyldnerens eller fordringshaverens svar inden for de frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 3 eller 6, skal retten træffe afgørelse, eller den skal

a) anmode om yderligere oplysninger vedrørende kravet fra parterne inden for et nærmere angivet tidsrum, dog højst 30 dage

b) optage bevis efter artikel 9, eller

c) indkalde parterne til et mundtligt retsmøde, der holdes senest 30 dage efter indkaldelsen.

2. Retten træffer afgørelse enten senest 30 dage efter et eventuelt mundtligt retsmøde, eller efter at den har modtaget alle oplysninger, der er nødvendige, for at den kan træffe afgørelse. Retsafgørelsen forkyndes for parterne efter artikel 13.

3. Har retten ikke modtaget et svar fra den relevante part inden for de frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 3 eller 6, træffer den afgørelse vedrørende kravet eller modkravet.

*Artikel 8***Mundtligt retsmøde**

Retten kan holde et mundtligt retsmøde ved videokonference eller anden kommunikationsteknologi, forudsat at de tekniske hjælpemidler forefindes.

*Artikel 9***Bevisoptagelse**

1. Retten bestemmer bevismidlerne og omfanget af den bevisoptagelse, der er nødvendig for rettens afgørelse i henhold til de regler, der gælder for bevismidlers lovlighed. Retten kan tillade bevisoptagelse ved skriftlige erklæringer fra vidner, sagkyndige eller parter. Den kan også tillade bevisoptagelse ved videokonference eller anden kommunikationsteknologi, forudsat at de tekniske hjælpemidler forefindes.

2. Retten må kun optage bevis i form af forklaring fra sagkyndige eller mundtlig vidneforklaring, hvis dette er nødvendigt for rettens afgørelse. Retten tager i den forbindelse hensyn til omkostningerne.

3. Retten anvender den enkleste og mindst omstændelige metode til bevisoptagelse.

*Artikel 10***Repræsentation af parterne**

Der stilles ikke krav om repræsentation ved en advokat eller en anden jurist.

*Artikel 11***Bistand til parterne**

Medlemsstaterne sørger for, at parterne kan få praktisk bistand med at udfylde formularerne.

*Artikel 12***Rettens opgaver**

1. Retten må ikke kræve, at parterne foretager en retlig vurdering af kravet.

2. Om nødvendigt oplyser retten parterne om processuelle spørgsmål.

3. Retten tilstræber i alle tilfælde, hvor det er relevant, at bringe et forlig i stand mellem parterne.

*Artikel 13***Forkyndelse af dokumenter**

1. Dokumenter forkyndes pr. post, og forkyndelsen attesteres ved et modtagelsesbevis, der angiver modtagelsesdatoen.

2. Er det ikke muligt at foretage forkyndelse i overensstemmelse med stk. 1, kan forkyndelse ske på en af de måder, der er angivet i artikel 13 eller 14 i forordning (EF) nr. 805/2004.

*Artikel 14***Frister**

1. Når retten fastsætter en frist, underrettes den berørte part om konsekvenserne af ikke at overholde fristen.

2. Retten kan under ekstraordinære omstændigheder forlænge de frister, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, artikel 5, stk. 3 og 6, og artikel 7, stk. 1, hvis det er nødvendigt for at beskytte parternes rettigheder.

3. Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for retten at overholde de frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 2-6, og artikel 7, tager retten snarest muligt de skridt, der er nødvendige i medfør af nævnte bestemmelser.

*Artikel 15***Retsafgørelsens eksigibilitet**

1. Retsafgørelsen er eksigibel uanset en eventuel appel. Der kan ikke stilles krav om sikkerhedsstillelse.

2. Artikel 23 finder også anvendelse, hvis retsafgørelsen skal fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor den blev truffet.

Artikel 16

Sagsomkostninger

Den tabende part bærer sagsomkostningerne. Retten tilkender dog ikke den vindende part omkostninger, hvis disse er pådraget unødvendigt eller ikke står i et rimeligt forhold til kravets værdi.

Artikel 17

Appel

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvorvidt deres processuelle regler hjemler appel af en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure, og inden for hvilken frist en sådan appel skal indgives. Kommissionen gør disse oplysninger offentligt tilgængelige.

2. Artikel 16 finder anvendelse på en eventuel appel.

Artikel 18

Mindstestandarder for prøvelse af retsafgørelsen

1. Skyldneren har ret til at anmode om prøvelse af en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure ved den kompetente ret i den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er truffet, i tilfælde,

a) i) hvor anmodningsformularen eller indkaldelsen til et mundtligt retsmøde er blevet forkyndt på en måde, der ikke indebærer bevis for, at skyldneren personligt har modtaget de pågældende dokumenter, som omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 805/2004, og

ii) forkyndelsen ikke er blevet foretaget i så god tid, at skyldneren har kunnet varetage sine interesser under sagen, uden at dette skyldes fejl fra hans side

eller

b) hvor skyldneren har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet på grund af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra hans side,

forudsat at skyldneren i begge tilfælde har reageret hurtigst muligt.

2. Afslår retten prøvelse under henvisning til, at der ikke foreligger nogen af de grunde, der er omhandlet i stk. 1, forbliver retsafgørelsen virksom.

Finder retten, at prøvelse er berettiget af en af de grunde, der er omhandlet i stk. 1, er retsafgørelsen truffet i den europæiske småkravsprocedure uvirksom.

Artikel 19

Valg af processuelle regler

Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning er den europæiske småkravsprocedure underlagt de processuelle regler i den medlemsstat, hvor proceduren føres.

KAPITEL III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

Artikel 20

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat i den europæiske småkravsprocedure anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

2. På anmodning af en part udsteder retten en attest vedrørende en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure ved anvendelse af formular D, jf. bilag IV, uden ekstra omkostninger.

Artikel 21

Fuldbyrdsprocedure

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel afgøres fuldbyrdsproceduren efter fuldbyrdsstatens lov.

En retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure fuldbyrdes på samme vilkår som en retsafgørelse truffet i fuldbyrdsstaten.

2. En part, der anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, fremlægger:

a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, og

b) en genpart af den attest, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, og om nødvendigt en oversættelse heraf til det officielle sprog i fuldbyrdsstaten eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor fuldbyrdelsen ønskes foretaget, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lov, eller til et andet sprog, som fuldbyrdsstaten har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat kan angive, hvilket andet eller hvilke andre af EU-institutionernes officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure. Indholdet i formular D oversættes af en person, der er beføjet til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

3. En part, der anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have:

a) en befuldmægtiget, eller

b) en postadresse

i fuldbyrdsstaten, ud over hos den repræsentant, der har kompetence med hensyn til fuldbyrdsproceduren.

4. Det kan ikke pålægges en part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbyrdesstaten.

Artikel 22

Afslag på fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelse afslås på anmodning af den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, af den kompetente ret i fuldbyrdesstaten, hvis den retsafgørelse, der er truffet i den europæiske småkravsprocedure, er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er blevet truffet i en medlemsstat eller i et tredjeland, forudsat:

- a) at den tidligere retsafgørelse havde samme genstand, hvilede på samme grundlag og var mellem samme parter
- b) at den tidligere retsafgørelse blev truffet i fuldbyrdesstaten eller opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdesstaten, og
- c) at uforeneligheden ikke blev og ikke kunne være blevet gjort gældende som indsigelse under retssagen i den medlemsstat, hvor retsafgørelsen i den europæiske småkravsprocedure er truffet.

2. En retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure kan under ingen omstændigheder efterprøves i fuldbyrdesstaten med hensyn til sagens realitet.

Artikel 23

Udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen

Hvis en part har anfægtet en retsafgørelse truffet i den europæiske småkravsprocedure, eller der stadig er mulighed for at anfægte den, eller hvis en part har indgivet anmodning om prøvelse som omhandlet i artikel 18, kan den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdesstaten på anmodning af den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse:

- a) begrænse fuldbyrdesproceduren til sikrende retsmidler
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller
- c) under særlige omstændigheder udsætte fuldbyrdesproceduren.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Oplysning

Medlemsstaterne samarbejder for at sikre, at offentligheden og relevante fagkredse informeres om den europæiske småkravsprocedure, herunder om sagsomkostninger, navnlig gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet i henhold til beslutning 2001/470/EF.

Artikel 25

Oplysninger om retternes kompetence, kommunikationsmidler og appel

1. Senest den 1. januar 2008 meddeler medlemsstaterne Kommissionen:

- a) hvilke retter der er kompetente til at træffe en retsafgørelse i den europæiske småkravsprocedure
- b) hvilke kommunikationsmidler der accepteres i forbindelse med den europæiske småkravsprocedure og står til rådighed for retterne, jf. artikel 4, stk. 1
- c) hvorvidt deres processuelle regler hjemler appel af en retsafgørelse, jf. artikel 17, og til hvilken ret appellen kan indgives
- d) hvilke sprog der accepteres, jf. artikel 21, stk. 2, litra b), og
- e) hvilke myndigheder der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, og hvilke myndigheder der er kompetente i forbindelse med anvendelsen af artikel 23.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen gør de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige gennem offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 26

Gennemførelsesforanstaltninger

Foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved supplering af den, vedrørende ajourføring eller teknisk ændring af formularerne i bilagene vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 27, stk. 2.

Artikel 27

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 28

Revision

Senest den 1. januar 2014 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en udførlig rapport, der gennemgår, hvordan den europæiske småkravsprocedure fungerer, herunder ser på det i artikel 2, stk. 1, fastsatte loft over værdien af et krav. Rapporten skal omfatte en vurdering af proceduren, sådan som den har fungeret, og en udvidet konsekvensanalyse for hver enkelt medlemsstat.

Med henblik herpå og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til god praksis i Den Europæiske Union, og at denne praksis stemmer overens med principperne om bedre lovgivning, giver medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om den grænseoverskridende anvendelse af den europæiske småkravsprocedure. Disse oplysninger skal omfatte oplysninger om retsafgifter og om, hvor hurtigt proceduren afvikles, hvor effektiv den er, og hvor let den er at anvende, samt om medlemsstaternes interne småkravsprocedurer.

Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af forslag om tilpasning.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009 med undtagelse af artikel 25, som anvendes fra den 1. januar 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. juli 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
M. LOBO ANTUNES
Formand

BILAG I

EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE

FORMULAR A

ANMODNINGSFORMULAR

(Artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure)

Sagsnummer (*):

Modtaget af retten den: ____/____/____ (*)

(*) Udfyldes af retten.

VIGTIG OPLYSNING

SØRG FOR AT LÆSE RETNINGSLINJERNE VED BEGYNDELSEN AF HVER SEKTION — DET VIL GØRE DET LETERE FOR DEM AT UDFYLDE DENNE FORMULAR

Sprog

Denne formular skal udfyldes på det sprog, der anvendes af den ret, som De sender Deres anmodning til. De gøres opmærksom på, at formularen foreligger på alle EU-institutionernes officielle sprog på webstedet for det europæiske retlige atlas på adressen http://ec.europa.eu./justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm. Dette vil sikkert være Dem en hjælp, når De skal udfylde formularen på det ønskede sprog.

Vedlagt dokumentation

De skal være opmærksom på, at anmodningsformularen, hvis det er hensigtsmæssigt, skal vedlægges eventuel relevant dokumentation. Dette er dog ikke til hinder for, at De, hvis det er hensigtsmæssigt, kan fremlægge yderligere beviser under retssagen.

En kopi af anmodningsformularen og, hvis det er hensigtsmæssigt, af den vedlagte dokumentation vil blive forkyndt for skyldner. Skyldner vil få lejlighed til at indgive et svar.

1. Ret

I dette felt skal De angive navnet på den ret, som De fremsætter Deres krav ved. Når De vælger, hvilken ret De vil fremsætte Deres krav ved, må De se på grundlaget for rettens kompetence. I sektion 4 i denne formular finder De en ikke-udtømmende liste med mulige grundlag for rettens kompetence.

1. Ved hvilken ret fremsætter De Deres krav?

1.1. Navn:

1.2. Gadenavn og husnummer/postboks:

1.3. By og postnummer:

1.4. Land:

2. Fordringshaver

I dette felt skal De anføre oplysninger om Dem selv som fordringshaver og om Deres repræsentant, hvis De har en sådan. De skal være opmærksom på, at De ikke er forpligtet til at lade Dem repræsentere ved en advokat eller en anden jurist.

I visse lande er det eventuelt ikke tilstrækkeligt at anføre blot en postboks som adresse, og De bør derfor også anføre gadenavn og husnummer samt postnummer. Gør De ikke det, risikerer De, at dokumentet ikke bliver forkyndt.

Under »Andre oplysninger« kan De anføre oplysninger, som kan hjælpe til at identificere Dem, f.eks. Deres fødselsdato, stilling, position i selskabet, personnummer og selskabets registreringsnummer i visse medlemsstater.

Hvis der er mere end én fordringshaver, bedes De bruge ekstra ark.

2. *Oplysninger om fordringshaver*

- 2.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:
- 2.2. Gadenavn og husnummer/postboks:
- 2.3. By og postnummer:
- 2.4. Land:
- 2.5. Tlf. (*):
- 2.6. E-mail (*):
- 2.7. Fordringshavers eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):
- 2.8. Andre oplysninger (*):

3. *Skyldner*

I dette felt skal De anføre oplysninger om skyldner og, hvis De er bekendt dermed, oplysninger om skyldners repræsentant. De skal være opmærksom på, at skyldner ikke er forpligtet til at lade sig repræsentere ved en advokat eller en anden jurist.

I visse lande er det eventuelt ikke tilstrækkeligt at anføre blot en postboks som adresse, og De bør derfor også anføre gadenavn og husnummer samt postnummer. Gør De ikke det, risikerer De, at dokumentet ikke bliver forkyndt.

Under »Andre oplysninger« kan De anføre oplysninger, som kan hjælpe til at identificere skyldner, f.eks. fødselsdato, stilling, position i selskabet, personnummer og selskabets registreringsnummer i visse medlemsstater. Hvis der er mere end én skyldner, bedes De bruge ekstra ark.

3. *Oplysninger om skyldner*

- 3.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:
- 3.2. Gadenavn og husnummer/postboks:
- 3.3. By og postnummer:
- 3.4. Land:
- 3.5. Tlf. (*):
- 3.6. E-mail (*):
- 3.7. Skyldners eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):
- 3.8. Andre oplysninger (*):

4. *Kompetence*

De skal indgive Deres anmodning til den ret, der har kompetence til at behandle den. Retten skal have kompetence i henhold til reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

I denne sektion finder De en ikke-udtømmende liste med mulige grundlag for rettens kompetence.

Oplysninger om kompetencereglerne kan findes på webstedet for det europæiske retlige atlas på adressen http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm.

De vil også på adressen http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_da.htm kunne finde en forklaring på nogle af de juridiske udtryk, der er anvendt.

(*) Fakultativt.

4. *Hvad anser De for at danne grundlag for rettens kompetence?*

- 4.1. Skyldners bopæl ☐
- 4.2. Forbrugerens bopæl ☐
- 4.3. Forsikringstagerens, den sikredes eller den begunstigedes bopæl i forbindelse med en forsikringssag ☐
- 4.4. Opfyldelsesstedet for den tilgrundliggende forpligtelse ☐
- 4.5. Skadetilføjesstedet ☐
- 4.6. Det sted, hvor den faste ejendom er beliggende ☐
- 4.7. Værneting aftalt mellem parterne
- 4.8. Andet (præciseres): _____

5. *Sagens grænseoverskridende karakter*

For at De skal kunne gøre brug af den europæiske småkravsprocedure, må Deres sag være af grænseoverskridende karakter. En sag er af grænseoverskridende karakter, hvis mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvor retten er beliggende.

5. *Sagens grænseoverskridende karakter*

- 5.1. Det land, hvor fordringshaver har bopæl eller sædvanligt opholdssted: _____
- 5.2. Det land, hvor skyldner har bopæl eller sædvanligt opholdssted: _____
- 5.3. Den medlemsstat, hvor retten er beliggende: _____

6. *Bankoplysninger (fakultativt)*

I felt 6.1 kan De meddele retten, hvordan De agter at betale anmodningsgebyret. De skal være opmærksom på, at den ret, De indgiver Deres anmodning til, ikke nødvendigvis har mulighed for at benytte alle betalingsmåder. De bør kontrollere, hvilke betalingsmåder retten vil acceptere. Dette kan De gøre ved at kontakte den pågældende ret eller ved at gå ind på webstedet for det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område på adressen <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Hvis De vælger at betale med kreditkort, eller De giver retten lov til at opkræve gebyret via Deres bankkonto, skal De anføre de nødvendige oplysninger om Deres kreditkort eller bankkonto i tillægget til denne formular. Oplysningerne i tillægget er udelukkende stilet til retten og vil ikke blive givet videre til skyldner.

I felt 6.2 har De mulighed for at angive, hvordan De ønsker at modtage betaling fra skyldner, f.eks. hvis skyldner ønsker at betale med det samme, selv inden der træffes en retsafgørelse. Ønsker De betaling ved bankoverførsel, skal De anføre de nødvendige bankoplysninger.

6. *Bankoplysninger (*)*6.1. *Hvordan ønsker De at betale anmodningsgebyret?*

- 6.1.1. Bankoverførsel ☐
- 6.1.2. Kreditkort ☐ (tillægget udfyldes)
- 6.1.3. Direkte debitering af Deres bankkonto ☐ (tillægget udfyldes)
- 6.1.4. Andet (præciseres): _____

6.2. *Til hvilken konto ønsker De, at skyldner indbetaler det krævede eller tilkendte beløb?*

- 6.2.1. Kontohaver: _____
- 6.2.2. Bankens navn, BIC eller anden relevant bankkode: _____
- 6.2.3. Kontonummer/IBAN: _____

7. *Kravet*

Omfang: De skal være opmærksom på, at den europæiske småkravsprocedure kun kan bruges i begrænset omfang. Proceduren kan ikke bruges i forbindelse med krav, hvis værdi overstiger 2000 EUR, eller som er anført i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure. Hvis Deres krav ikke har relation til et søgsmål, der falder ind under forordningens anvendelsesområde som fastsat i artikel 2, fortsætter sagen ved de kompetente retter efter de almindelige civile retsplejeregler. Hvis De i så tilfælde ønsker at hæve sagen, må De trække Deres anmodning tilbage.

Pengekrav eller anden type krav: De skal angive, om Deres krav er et pengekrav og/eller en anden type krav, f.eks. levering af varer, og derefter udfylde henholdsvis felt 7.1 og/eller felt 7.2. Hvis Deres krav ikke er et pengekrav, skal De angive den anslåede værdi af Deres krav. De skal også, hvis Deres krav ikke er et pengekrav, angive, om De subsidiært gør krav på erstatning, såfremt det ikke er muligt at fyldestgøre Deres oprindelige krav.

Hvis De ønsker at kræve erstatning af sagsomkostningerne (f.eks. udgifter til oversættelse, advokatsalærer, omkostninger i forbindelse med forkyndelse af dokumenter mv.), skal De angive dette i felt 7.3. De skal være opmærksom på, at reglerne for, hvilke sagsomkostninger retten kan tilkende, varierer fra den ene medlemsstat til den anden. De vil på webstedet for det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område på adressen <http://ec.europa.eu/civiljustice> kunne finde oplysninger om de forskellige kategorier af omkostninger i de enkelte medlemsstater.

Hvis De ønsker at kræve en eventuel ved aftale fastsat rente, f.eks. renter af et lån, skal De angive rentesatsen og den dato, hvorfra renten skal beregnes. Retten kan tilkende Dem en lovbestemt rente af Deres krav, hvis De får medhold. Hvis De ønsker at kræve rente, skal De angive dette, og fra hvilken dato renten skal beregnes.

7. *Oplysninger om Deres krav*☐ 7.1. Pengekrav

7.1.1. Værdien af hovedkravet (ekskl. renter og omkostninger): _____

7.1.2. Valuta

☐ Euro (EUR)☐ Bulgarsk lev (BGN)☐ Cypriotisk pund (CYP)☐ Tjekkisk koruna (CZK)☐ Estisk kroon (EEK)☐ Pund (sterling) (GBP)☐ Ungarsk forint (HUF)☐ Lettisk lats (LVL)☐ Litauisk litas (LTL)☐ Maltesisk lira (MTL)☐ Polsk zloty (PLN)☐ Rumænsk leu (RON)☐ Svensk krone (SEK)☐ Slovakisk koruna (SKK)☐ Andet (præciseres): _____☐ 7.2. Anden type krav:☐ 7.2.1. De bedes præcisere, hvad De kræver: _____

7.2.2. Den anslåede værdi af kravet: _____

Valuta:

☐ Euro (EUR)☐ Bulgarsk lev (BGN)☐ Cypriotisk pund (CYP)☐ Tjekkisk koruna (CZK)☐ Estisk kroon (EEK)☐ Pund (sterling) (GBP)☐ Ungarsk forint (HUF)☐ Lettisk lats (LVL)☐ Litauisk litas (LTL)☐ Maltesisk lira (MTL)☐ Polsk zloty (PLN)☐ Rumænsk leu (RON)☐ Svensk krone (SEK)☐ Slovakisk koruna (SKK)☐ Andet (præciseres): _____

7.3. Kræver De erstatning af sagsomkostninger?

7.3.1. Ja ☐7.3.2. Nej ☐

7.3.3. Hvis ja, skal De præcisere, hvilke omkostninger det drejer sig om, og om muligt angive det beløb, De kræver, eller som indtil nu er påløbet:

7.4. Kræver De renter?

Ja ☐Nej ☐

Hvis ja, er renten:

fastsat ved aftale? ☐ (udfyld i så fald felt 7.4.1)lovbestemt? ☐ (udfyld i så fald felt 7.4.2)

7.4.1. For rente fastsat ved aftale

1) Rentesatsen er:

☐ _____ %☐ _____ % over ECB's basisrente☐ andet: _____

2) Renten skal beregnes fra og med: ____/____/____ (dato)

7.4.2. For lovbestemt rente

Renten skal beregnes fra og med: ____/____/____ (dato)

8. *Nærmere oplysninger om kravet*

I felt 8.1 skal De kort beskrive realiteten af Deres krav.

I felt 8.2 skal De beskrive eventuelle relevante beviser til støtte for Deres krav. Det kan f.eks. være skriftlige beviser (såsom kontrakter, kvitteringer mv.) eller mundtlige eller skriftlige forklaringer fra vidner. De skal for hvert enkelt bevis angive, hvilket aspekt af Deres krav det skal støtte.

Hvis der ikke er plads nok, kan De vedlægge ekstra ark.

8. *Nærmere oplysninger om kravet*

8.1. De bedes begrunde Deres krav (f.eks. hvad er der sket, hvor skete det, og hvornår skete det).

8.2. De bedes beskrive de beviser, De ønsker at fremlægge til støtte for Deres krav, og angive, hvilke aspekter af kravet de respektive beviser støtter. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør De vedlægge eventuel relevant dokumentation.

8.2.1. Skriftlige beviser ☐ (præciseres nedenfor)8.2.2. Vidneforklaringer ☐ (præciseres nedenfor)8.2.3. Andet ☐ (præciseres nedenfor)

Mundtligt retsmøde: De skal være opmærksom på, at den europæiske småkravsprocedure er en skriftlig procedure. De kan dog i denne formular eller på et senere tidspunkt anmode om, at der holdes et mundtligt retsmøde. Retten kan beslutte at holde et mundtligt retsmøde, hvis den finder det nødvendigt for en retfærdig behandling af sagen, eller den kan ud fra alle sagens omstændigheder afslå et sådant møde.

8.3. Ønsker De, at der holdes et mundtligt retsmøde?

Ja ☐Nej ☐

Hvis ja, bedes De give en begrundelse (*):

9. *Attest*

En retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat i den europæiske småkravsprocedure, kan anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat. Hvis De agter at søge anerkendelse eller fuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor retten er beliggende, kan De i denne formular anmode om, at retten, når den har truffet en afgørelse, der giver Dem medhold, udsteder en attest vedrørende den trufne retsafgørelse.

9. *Attest*

Jeg anmoder retten om at udstede en attest vedrørende retsafgørelsen

Ja ☐

Nej ☐

10. *Dato og underskrift*

De skal sørge for at skrive Deres navn tydeligt og underskrive og datere Deres anmodning nederst.

10. *Dato og underskrift*

Jeg anmoder hermed retten om at træffe en retsafgørelse mod skyldner på grundlag af mit krav.

Jeg erklærer, at de anførte oplysninger er afgivet i god tro og efter min bedste overbevisning er sande.

Udfærdiget i:

Dato: ____/____/____

Navn og underskrift:

Tillæg til anmodningsformularen (formular A)

Bankoplysninger (*) med henblik på betaling af anmodningsgebyret

Kontohaver/Kreditkorthaver:

Bankens navn, BIC eller anden relevant bankkode/Kreditkortselskab:

Kontonummer eller IBAN/Kreditkortets nummer, udløbsdato og sikkerhedsnummer:

(*) Fakultativt.

BILAG II

EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE

FORMULAR B

ANMODNING FRA RETTEN OM KOMPLETTERING OG/ELLER BERIGTIGELSE AF
ANMODNINGSFORMULAREN

(Artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure)

(udfyldes af retten)

Sagsnummer:

Modtaget af retten den: ____/____/____.

1. *Ret*

1.1. Navn:

1.2. Gadenavn og husnummer/postboks:

1.3. By og postnummer:

1.4. Land:

2. *Fordringshaver*

2.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:

2.2. Gadenavn og husnummer/postboks:

2.3. By og postnummer:

2.4. Land:

2.5. Tlf. (*):

2.6. E-mail (*):

2.7. Fordringshavers eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):

2.8. Andre oplysninger (*):

3. *Skyldner*

3.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:

3.2. Gadenavn og husnummer/postboks:

3.3. By og postnummer:

3.4. Land:

3.5. Tlf. (*):

3.6. E-mail (*):

3.7. Skyldners eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):

3.8. Andre oplysninger (*):

(*) Fakultativt.

Retten har behandlet Deres anmodning og finder den ikke fyldestgørende eller tilstrækkelig klar eller finder ikke anmodningsformularen udfyldt korrekt. De bedes komplettere og/eller berigtige Deres formular på det sprog, der anvendes af retten, som anført nedenfor, snarest muligt og senest den _____.

Retten afviser Deres anmodning på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 861/2007, hvis De ikke kompletterer og/eller berigtiger den inden for den ovenfor fastsatte frist.

Deres anmodning er ikke udfærdiget på det korrekte sprog. De bedes udfærdige den på et af følgende sprog:

Bulgarsk	☐	Tjekkisk	☐	Tysk	☐
Estisk	☐	Spansk	☐	Græsk	☐
Fransk	☐	Irsk	☐	Italiensk	☐
Lettisk	☐	Litauisk	☐	Ungarsk	☐
Maltesisk	☐	Nederlandsk	☐	Polsk	☐
Portugisisk	☐	Rumænsk	☐	Slovakisk	☐
Slovensk	☐	Finsk	☐	Svensk	☐
Engelsk	☐	Andet (præciseres)	_____		

Følgende sektioner i anmodningsformularen skal kompletteres og/eller berigtiges:

—
—
—
—

Udfærdiget i: _____

Dato: ____/____/____

Underskrift og/eller stempel:

BILAG III

EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE

FORMULAR C

SVARFORMULAR

(Artikel 5, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure)

VIGTIGE OPLYSNINGER OG RETNINGSLINJER FOR SKYLDNER

Der er blevet fremsat et krav mod Dem inden for rammerne af den europæiske småkravsprocedure. Kravet fremgår af vedlagte anmodningsformular.

De kan svare ved at udfylde del II i denne formular og returnere formularen til retten eller på enhver anden passende måde, senest 30 dage efter at anmodningsformularen er blevet forkyndt for Dem sammen med svarformularen.

De skal være opmærksom på, at hvis De ikke svarer inden 30 dage, træffer retten en afgørelse.

De skal sørge for at skrive Deres navn tydeligt og underskrive og datere svarformularen nederst.

De skal også sørge for at læse de retningslinjer, der er anført i anmodningsformularen; de vil kunne være Dem til hjælp, når De forbereder Deres svar.

Sprog: De skal svare på kravet på det sprog, der anvendes af den ret, der har sendt Dem denne formular.

De gøres opmærksom på, at formularen foreligger på alle EU-institutionernes officielle sprog på webstedet for det europæiske retlige atlas på adressen http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_da.htm. Dette vil sikkert være Dem en hjælp, når De skal udfylde formularen på det ønskede sprog.

Mundtligt retsmøde: De skal være opmærksom på, at den europæiske småkravsprocedure er en skriftlig procedure. De kan dog anmode om, at der holdes et mundtligt retsmøde. De må være klar over, at retten ud fra sagens omstændigheder kan afslå en sådan anmodning.

Vedlagt dokumentation: De kan anføre mulige beviser og, hvis det er hensigtsmæssigt, vedlægge relevant dokumentation.

Modkrav: Hvis De ønsker at fremsætte et krav mod fordringshaveren (modkrav), skal De udfylde og vedlægge en separat formular A, som De kan finde på internettet på adressen http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_da.htm eller få hos den ret, som har sendt Dem denne formular. De skal være opmærksom på, at De i henseende til modkravet betragtes som fordringshaver.

Berigtigelse af oplysningerne om Dem: De kan også berigtige eller supplere oplysningerne om Dem selv (f.eks. kontaktadresse, repræsentant mv.) i sektion 6 under »Andre oplysninger«.

Ekstra plads: Hvis der ikke er plads nok, kan De vedlægge ekstra ark.

Del I (udfyldes af retten)

Fordringshavers navn:

Skyldners navn:

Ret:

Krav:

Sagsnummer:

Del II (udfyldes af skyldner)

1. Accepterer De kravet?
- Ja ☐
- Nej ☐
- Delvis ☐
- Hvis De har svaret nej eller delvis, skal De give en begrundelse:
- Kravet er ikke omfattet af den europæiske småkravsprocedure ☐
- (præciseres nedenfor)
- Andet ☐
- (præciseres nedenfor)
2. Hvis De ikke accepterer kravet, skal De beskrive de beviser, De ønsker at fremlægge for at bestride kravet. De skal angive, hvilke dele af Deres svar de enkelte beviser støtter. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør De vedlægge relevant dokumentation.
- 2.1. Skriftlige beviser ☐ (præciseres nedenfor)
- 2.2. Vidneforklaringer ☐ (præciseres nedenfor)
- 2.3. Andet ☐ (præciseres nedenfor)
3. Ønsker De, at der holdes et mundtligt retsmøde?
- Ja ☐
- Nej ☐
- Hvis ja, bedes De give en begrundelse (*):
4. Kræver De erstatning af sagsomkostninger?
- 4.1. Ja ☐
- 4.2. Nej ☐
- 4.3. Hvis ja, skal De præcisere, hvilke omkostninger det drejer sig om, og om muligt angive det beløb, De kræver, eller som indtil nu er påløbet:
5. Ønsker De at fremsætte et modkrav?
- 5.1. Ja ☐
- 5.2. Nej ☐
- 5.3. Hvis ja, skal De udfylde og vedlægge en separat anmodningsformular A
6. Andre oplysninger (*)
7. Dato og underskrift
- Jeg erklærer, at de anførte oplysninger er afgivet i god tro og efter min bedste overbevisning er sande.
- Udfærdiget i: _____
- Dato: ____/____/____
- Navn og underskrift:

(*) Fakultativt.

BILAG IV

EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE

FORMULAR D

ATTEST VEDRØRENDE EN RETSAFGØRELSE TRUFFET I DEN EUROPÆISKE
SMÅKRAVSPROCEDURE

(Artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure)

(udfyldes af retten)

1. *Ret*
 - 1.1. Navn:
 - 1.2. Gadenavn og husnummer/postboks:
 - 1.3. By og postnummer:
 - 1.4. Land:
2. *Fordringshaver*
 - 2.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:
 - 2.2. Gadenavn og husnummer/postboks:
 - 2.3. By og postnummer:
 - 2.4. Land:
 - 2.5. Tlf. (*):
 - 2.6. E-mail (*):
 - 2.7. Fordringshavers eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):
 - 2.8. Andre oplysninger (*):
3. *Skyldner*
 - 3.1. Efternavn, fornavn/navn på selskab eller organisation:
 - 3.2. Gadenavn og husnummer/postboks:
 - 3.3. By og postnummer:
 - 3.4. Land:
 - 3.5. Tlf. (*):
 - 3.6. E-mail (*):
 - 3.7. Skyldners eventuelle repræsentant og kontaktadresse (*):
 - 3.8. Andre oplysninger (*):

(*) Fakultativt.

4. Retsafgørelse

4.1. Dato:

4.2. Sagsnummer:

4.3. Retsafgørelsens konklusion:

4.3.1. Retten har tilpligtet _____ at betale _____

1) hovedkrav:

2) renter:

3) omkostninger:

4.3.2. Retten har udstedt et påkrav mod _____ til fordel for _____

(For retsafgørelser truffet af en appelret eller i tilfælde af fornyet prøvelse af retsafgørelsen)

Denne retsafgørelse går forud for retsafgørelsen truffet den ____/____/____ (sagsnummer _____) og en eventuel attest vedrørende den pågældende retsafgørelse.

RETSAFGØRELSEN SKAL ANERKENDES OG FULDBYRDES I EN ANDEN MEDLEMSSTAT, UDEN AT DER KRÆVES EN AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET, OG UDEN AT DER KAN GØRES INDSIGELSE MOD ANERKENDELSEN.

Udfærdiget i: _____

Dato: ____/____/____

Underskrift og/eller stempel

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 862/2007

af 11. juli 2007

om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslaget fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I sine konklusioner af 28. og 29. maj 2001 vedrørende
fælles analyse og forbedret udveksling af statistiske oplys-
ninger om asyl og migration fastslog Rådet (retlige og
indre anliggender), at der er behov for en samlet og sam-
menhængende ramme for den fremtidige indsats til for-
bedring af statistikkerne.

(2) I april 2003 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse
til Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på fremlæg-
gelse af en handlingsplan for indsamling og analyse af
EF-statistikker på indvandringsområdet. Denne indeholdt
en række vigtige ændringer, som skulle øge omfanget og
forbedre harmoniseringen af disse statistikker. I handlings-
planen anfører Kommissionen, at den har til hensigt at
foreslå lovgivning om EF-statistikker om migration og asyl.

(3) Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i
Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003, at der kræves mere
effektive mekanismer til indsamling og analyse af oplys-
ningerne om migration og asyl i Den Europæiske Union.

(4) Europa-Parlamentet anførte i sin beslutning af 6. novem-
ber 2003 ⁽³⁾ om ovennævnte meddelelse fra Kommissio-
nen, at der er behov for lovgivning som grundlag for

udarbejdelsen af omfattende statistikker, som er nødven-
dige for at udforme en retfærdig og målrettet migrations-
politik på fællesskabsplan. I beslutningen giver Europa-
Parlamentet sin tilslutning til Kommissionens planer om
at fremsætte forslag til lovgivning om migrations- og
asylstatistik.

(5) Udvidelsen af EU har føjet en yderligere geografisk og poli-
tisk dimension til omfanget af de fænomener, der er knyt-
tet til migration. Den har også øget behovet for præcise,
aktuelle og harmoniserede statistiske oplysninger. Der er
også et stigende behov for statistiske oplysninger om
migranternes erhverv, uddannelse, kvalifikationer og
aktivitet.

(6) Harmoniserede og sammenlignelige EF-statistikker om
migration og asyl er af stor betydning for udviklingen og
overvågningen af fællesskabslovgivning og -politikker om
indvandring og asyl og om fri bevægelighed for personer.

(7) Der er behov for at styrke udvekslingen af statistiske oplys-
ninger om asyl og migration og forbedre kvaliteten af
Fællesskabets statistiske undersøgelser og resultaterne
heraf, der hidtil har været baseret på en række
»gentleman-aftaler«.

(8) Det er vigtigt, at oplysninger er tilgængelige i hele Den
Europæiske Union til brug for overvågning af udviklingen
og gennemførelsen af Fællesskabets lovgivning og politik.
Generelt sikrer den nuværende praksis ikke i tilstrækkelig
grad — på ensartet vis — en regelmæssig, rettidig og hur-
tig levering og formidling af harmoniserede data.

(9) Denne forordning finder ikke anvendelse på skøn over det
antal personer, der har ulovligt ophold i medlemsstaterne.
Medlemsstaterne bør ikke indberette sådanne skøn eller
data om sådanne personer til Kommissionen (Eurostat),
selv om disse kan medregnes i populationsopgørelser som
led i undersøgelser.

(10) De definitioner, der er anvendt i denne forordning, er så
vidt muligt taget fra FN's retningslinjer for migrationsop-
gørelser (Recommendations for Statistics of International
Migration), FN's retningslinjer for folke- og boligtællinger
i ECE-området (Recommendations for the Censuses of
Population and Housing in the ECE Region) eller fælles-
skabslovgivning og bør ajourføres i henhold til de rele-
vante procedurer.

⁽¹⁾ EUT C 185 af 8.8.2006, s. 31.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2007 (endnu ikke offentliggjort
i EUT) og Rådets afgørelse af 12.6.2007.

⁽³⁾ EUT C 83 E af 2.4.2004, s. 94.

- (11) Nye fællesskabsbehov for statistikker over migration og asyl gør bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 af 9. februar 1976 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere ⁽¹⁾ forældede.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

- (12) Forordning (EF) nr. 311/76 bør derfor ophæves.

Denne forordning fastsætter fælles regler for indsamling og udarbejdelse af EF-statistikker om:

- (13) Målet med denne forordning, nemlig fastsættelse af fælles regler for indsamling og udarbejdelse af EF-statistikker om migration og international beskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne foranstaltnings omfang bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- a) indvandring til og udvandring fra medlemsstaternes områder, herunder også strømme fra en medlemsstat til en anden og strømme mellem en medlemsstat og et tredjeland

- b) statsborgerskab og fødeland for personer, der har deres sædvanlige bopæl på medlemsstaternes område

- (14) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽²⁾ udgør referencerammen for bestemmelserne i denne forordning. Især skal statistikkerne være karakteriseret ved upartiskhed, pålidelighed, objektivitet, videnskabelig uafhængighed, omkostningseffektivitet og de statistiske oplysningers fortrolighed.

- c) administrative og retslige procedurer og processer i medlemsstaterne vedrørende indvandring, meddelelse af opholdstilladelse, statsborgerskab, asyl og andre former for international beskyttelse og forebyggelse af ulovlig indvandring.

Artikel 2

Definitioner

- (15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

1. I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- (16) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at ajourføre definitionerne, træffe afgørelse om grupperinger af data og yderligere opdelinger og fastsætte regler for præcision og kvalitetsstandarder. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning og supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- a) »sædvanlig bopæl«: det sted, hvor en person normalt tilbringer den daglige hvileperiode, uanset om der forekommer midlertidigt fravær på grund af fritidsaktiviteter, ferie, besøg hos venner og familie, forretningsrejse, lægebehandling eller pilgrimsrejser, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger, det sted, hvor en person har lovlig eller registreret bopæl

- b) »indvandring«: den handling, hvorved en person tager sædvanlig bopæl i en medlemsstat i en periode, som varer eller forventes at vare mindst 12 måneder, efter at den pågældende person tidligere har haft sædvanlig bopæl i en anden medlemsstat eller et tredjeland

- (17) Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom af 19. juni 1989 om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program ⁽⁴⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte afgørelse —

- c) »udvandring«: den handling, hvorved en person, der tidligere har haft sædvanlig bopæl i en medlemsstat, ophører med at have bopæl i denne medlemsstat i en periode, som varer eller forventes at vare mindst 12 måneder

- d) »statsborgerskab«: det særlige retlige bånd, der er mellem en person og hans eller hendes stat, og som er erhvervet ved fødsel eller naturalisation, ved erklæring, valg, ægteskab eller ad anden vej i henhold til national ret

⁽¹⁾ EFT L 39 af 14.2.1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

- e) »fødeland«: moderens bopælsland (inden for de nugældende grænser, hvis oplysningerne er tilgængelige) på fødselstidspunktet eller, hvis dette ikke er oplyst, det land (inden for de nugældende grænser, hvis oplysningerne er tilgængelige), hvor fødslen fandt sted
- f) »indvandrere«: en person, som foretager en indvandring
- g) »udvandrere«: en person, som foretager en udvandring
- h) »fastboende udlænding«: en person som defineret i artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽¹⁾
- i) »tredjelandsskatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som defineret i traktatens artikel 17, stk. 1, herunder statsløse
- j) »ansøgning om international beskyttelse«: en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra g), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandards for anerkendelse af tredjelandsskatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ⁽²⁾
- k) »flygtningestatus«: flygtningestatus som defineret i artikel 2, litra d), i direktiv 2004/83/EF
- l) »subsidiær beskyttelsesstatus«: subsidiær beskyttelsesstatus som defineret i artikel 2, litra f), i direktiv 2004/83/EF
- m) »familiemedlemmer«: familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsskatsborger i en af medlemsstaterne ⁽³⁾
- n) »midlertidig beskyttelse«: midlertidig beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf ⁽⁴⁾
- o) »uledsagede mindreårige«: uledsagede mindreårige som defineret i artikel 2, litra i), i direktiv 2004/83/EF
- p) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽⁵⁾
- q) »tredjelandsskatsborgere, som er nægtet indrejse«: tredjelandsskatsborgere, som er nægtet indrejse ved den ydre grænse, fordi de ikke opfylder alle de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 562/2006, og ikke tilhører de personkategorier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, i samme forordning
- r) »tredjelandsskatsborgere, som anses for at have ulovligt ophold«: tredjelandsskatsborgere, som officielt anses for at opholde sig i en medlemsstat, og som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for at have ophold eller bopæl i den pågældende medlemsstat
- s) »genbosættelse«: overførsel af tredjelandsskatsborgere eller statsløse personer, ud fra en vurdering af deres behov for international beskyttelse og en holdbar løsning, til en medlemsstat, hvor de får tilladelse til at opholde sig med en sikker retsstilling.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen (Eurostat) om anvendelsen og sandsynlige virkninger af skøn eller andre metoder til tilpasning af statistikker på grundlag af nationale definitioner for at overholde de harmoniserede definitioner i stk. 1.

3. For referenceåret 2008 kan de statistiske oplysninger, der indberettes til Kommissionen (Eurostat) i henhold til denne forordning, baseres på alternative (nationale) definitioner. Medlemsstaterne giver i så fald Kommissionen (Eurostat) meddelelse om de pågældende alternative definitioner.

4. Hvis en eller flere af de i stk. 1 nævnte retsakter ikke er bindende for en medlemsstat, bør denne medlemsstat levere statistikker, der kan sammenlignes med dem, der kræves i henhold til denne forordning, når det kan ske i henhold til gældende lovgivningsmæssige og/eller administrative procedurer.

Artikel 3

Statistikker om international migration, personer med sædvanlig bopæl og erhvervelse af statsborgerskab

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:

- a) indvandrere, der flytter til den pågældende medlemsstat, opdelt på følgende måde:
- i) grupper af statsborgerskaber efter alder og køn
 - ii) grupper af fødelande efter alder og køn
 - iii) grupper af lande, hvor personerne tidligere havde sædvanlig bopæl, efter alder og køn

⁽¹⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- b) udvandrere, der flytter fra den pågældende medlemsstat, opdelt på følgende måde:
- i) efter grupper af statsborgerskaber
 - ii) efter alder
 - iii) efter køn
 - iv) efter grupper af lande, hvor personerne får sædvanlig bopæl
- c) personer med sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat ved udgangen af referenceperioden opdelt på følgende måde:
- i) grupper af statsborgerskaber efter alder og køn
 - ii) grupper af fødelande efter alder og køn
- d) personer, som har sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat og i referenceåret har erhvervet statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, og som tidligere har haft statsborgerskab i en anden medlemsstat eller et tredjeland, eller som tidligere har været statsløse, opdelt efter alder og køn, efter den pågældendes tidligere statsborgerskab, og efter om personen tidligere var statsløs.

2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tolv måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

Artikel 4

Statistikker om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:
- a) personer, som i referenceperioden har indgivet ansøgning om international beskyttelse, eller som indgår i en sådan ansøgning som familiemedlem
 - b) personer, som er omfattet af ansøgninger om international beskyttelse, der er under behandling af den ansvarlige nationale myndighed ved udgangen af referenceperioden
 - c) ansøgninger om international beskyttelse, som er blevet trukket tilbage i referenceperioden.

Disse statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab. De skal være baseret på referenceperioder på en kalendermåned og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for to måneder efter udløbet af referencemåned. Den første referencemåned er januar 2008.

2. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:

- a) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om afslag på ansøgninger om international beskyttelse, som f.eks. afgørelser, hvorefter ansøgningerne afvises som uantagelige eller findes grundløse, og afgørelser i prioriterede sager og hastesager
- b) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse eller inddragelse af flygtningestatus
- c) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse eller inddragelse af subsidiær beskyttelsesstatus
- d) personer omfattet af afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse eller inddragelse af midlertidig beskyttelse
- e) personer omfattet af andre afgørelser truffet i første instans af administrative eller retslige organer i referenceperioden om meddelelse eller inddragelse af opholdstilladelse af humanitære grunde i henhold til national lovgivning om international beskyttelse.

Disse statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab. De skal være baseret på referenceperioder på tre kalendermåneder og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for to måneder efter udløbet af referenceperioden. Den første referenceperiode er januar til marts 2008.

3. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:

- a) ansøgere om international beskyttelse i referenceperioden, som af den ansvarlige nationale myndighed betragtes som uledsagede mindreårige
- b) personer omfattet af endelige afgørelser om afslag på ansøgninger om international beskyttelse, som f.eks. afgørelser, som er truffet i referenceperioden af administrative eller retslige organer ved påklage eller prøvelse, og hvorefter ansøgninger afvises som uantagelige eller findes grundløse, og afgørelser i prioriterede sager og hastesager
- c) personer omfattet af endelige afgørelser om meddelelse eller inddragelse af flygtningestatus truffet i referenceperioden af administrative eller retslige organer ved påklage eller prøvelse

- d) personer omfattet af endelige afgørelser om meddelelse eller inddragelse af subsidiær beskyttelsesstatus truffet i referenceperioden af administrative eller retslige organer ved påklage eller prøvelse
- e) personer omfattet af endelige afgørelser om meddelelse eller inddragelse af midlertidig beskyttelse truffet i referenceperioden af administrative eller retslige organer ved påklage eller prøvelse
- f) personer omfattet af andre endelige afgørelser truffet i referenceperioden af administrative eller retslige organer ved påklage eller prøvelse om meddelelse eller inddragelse af opholdstilladelse af humanitære grunde i henhold til national lovgivning om international beskyttelse
- g) personer, der i referenceperioden har fået tilladelse til ophold i en medlemsstat inden for rammerne af en genbosættelsesordning i nationalt eller fællesskabsregi, hvis der gennemføres en sådan ordning i den pågældende medlemsstat.

Disse statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab. De skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

4. Medlemsstaterne indberetter følgende statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om anvendelse af forordning (EF) nr. 343/2003 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 ⁽¹⁾:

- a) antallet af anmodninger om tilbagetagelse eller overtagelse af asylansøgere
- b) de bestemmelser, som de i litra a) omhandlede anmodninger er baseret på
- c) de afgørelser, der er truffet vedrørende de i litra a) omhandlede anmodninger
- d) antallet af overførsler, som de i litra c) omhandlede afgørelser medfører
- e) antallet af anmodninger om oplysninger.

Disse statistikker skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

⁽¹⁾ EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.

Artikel 5

Statistikker om forebyggelse af ulovlig indrejse og ophold

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om antallet af:

- a) tredjelandssstatsborgere, som er nægtet indrejse i en medlemsstat ved den ydre grænse
- b) tredjelandssstatsborgere, som i henhold til national lovgivning om indvandring anses for at opholde sig ulovligt i en medlemsstat.

De i litra a) nævnte statistikker opdeles i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 562/2006.

De i litra b) nævnte statistikker opdeles efter personernes alder og køn og statsborgerskab.

2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

Artikel 6

Statistikker om tredjelandssstatsborgeres opholdstilladelser og ophold

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om:

- a) antallet af opholdstilladelser udstedt til tredjelandssstatsborgere opdelt på følgende måde:
 - i) opholdstilladelser udstedt i referenceperioden, hvorved den pågældende person tildeles opholdstilladelse for første gang, opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse og opholdstilladelsens gyldighedsperiode
 - ii) opholdstilladelser udstedt i referenceperioden og tildelt som følge af en persons ændrede indvandrerstatus eller begrundelse for ophold, opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse og opholdstilladelsens gyldighedsperiode
 - iii) gyldige opholdstilladelser ved udgangen af referenceperioden (antal udstedte opholdstilladelser, som ikke er inddraget eller udløbet), opdelt efter statsborgerskab, begrundelse for udstedelse af opholdstilladelse og opholdstilladelsens gyldighedsperiode

- b) antallet af fastboende tredjelandssstatsborgere ved udgangen af referenceperioden opdelt efter statsborgerskab.

2. Når en medlemsstats lovgivning og administrative praksis giver mulighed for tildeling af bestemte kategorier af langtidsvisum eller indvandrerstatus i stedet for opholdstilladelser, skal antallet af sådanne visa og tildelinger af indvandrerstatus medregnes i de statistikker, der er omhandlet i stk. 1.

3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for seks måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

Artikel 7

Statistikker om tilbagevenden

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen (Eurostat) om:

- a) antallet af tredjelandsstatsborgere, som anses for at opholde sig ulovligt i en medlemsstat, og som er omfattet af en administrativ eller retslig afgørelse eller en lov, der fastslår, at deres ophold er ulovligt, og pålægger dem at forlade medlemsstaten, opdelt efter de pågældende personers statsborgerskab
- b) antallet af tredjelandsstatsborgere, som faktisk har forladt medlemsstaten i overensstemmelse med en administrativ eller retslig afgørelse eller en lov, jf. litra a), opdelt efter de tilbagevendte personers statsborgerskab.

2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen (Eurostat) inden for tre måneder efter udløbet af referenceåret. Det første referenceår er 2008.

3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, omfatter ikke tredjelandsstatsborgere, som overføres fra en medlemsstat til en anden medlemsstat efter proceduren i forordning (EF) nr. 343/2003 og forordning (EF) nr. 1560/2003.

Artikel 8

Yderligere opdelinger

1. Kommissionen kan vedtage foranstaltninger vedrørende fastlæggelsen af yderligere opdelinger, jf. nedenfor, for følgende statistikker:

- a) statistikker omhandlet i artikel 4 som helhed opdelt efter
 - i) året, hvor ansøgningen blev indgivet
- b) statistikker omhandlet i artikel 4, stk. 4, opdelt efter
 - i) antal personer berørt af anmodningen, afgørelsen og overførslen

c) statistikker omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), opdelt efter:

- i) alder
- ii) køn

d) statistikker omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), opdelt efter:

- i) begrundelse for anholdelsen
- ii) stedet, hvor anholdelsen fandt sted

e) statistikker omhandlet i artikel 6 opdelt efter:

- i) år, hvor opholdstilladelsen først blev givet
- ii) alder
- iii) køn

f) statistikker omhandlet i artikel 7, opdelt efter:

- i) begrundelse for afgørelsen eller retsakten, der pålægger udrejse
- ii) alder
- iii) køn.

2. De i stk. 1 nævnte yderligere opdelinger skal kun indberettes særskilt og ikke kombineret med de opdelinger, der kræves i henhold til artikel 4-7.

3. Når Kommissionen skal tage stilling til, om der kræves yderligere opdelinger skal den vurdere behovet for disse oplysninger til udformning og overvågning af Fællesskabets politikker og tilgængeligheden af egnede datakilder samt de omkostninger, der er forbundet hermed.

Forhandlinger om yderligere opdelinger, som der måtte være behov for ved anvendelsen af artikel 4-7, iværksættes senest den 20. august 2009. Det tidligste referenceår for gennemførelsen af yderligere opdelinger er 2010.

Artikel 9

Datakilder og kvalitetsstandarder

1. Statistikkerne baseres på følgende datakilder i det omfang, de er tilgængelige i medlemsstaten og i overensstemmelse med national lovgivning og praksis

- a) registre over administrative og retslige procedurer
- b) registre over administrative procedurer

- c) registre over populationen af personer eller af en undergruppe af denne population
- d) folketællinger
- e) stikprøveundersøgelser
- f) andre egnede kilder.

Der kan som led i udarbejdelsen af statistikkerne anvendes videnskabeligt baserede og veldokumenterede statistiske skønsmetoder.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen (Eurostat) om, hvilke datakilder der er anvendt, af hvilke grunde disse kilder er valgt, og hvilke virkninger valget af datakilder får for statistikkernes kvalitet, samt hvilke skønsmetoder der er anvendt, og underretter Kommissionen (Eurostat) om ændringer i så henseende.

3. Efter anmodning fra Kommissionen (Eurostat) skal medlemsstaterne indsende alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere statistikkernes kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen (Eurostat) om revisioner af og korrektioner i de statistiske oplysninger, der er indberettet i medfør af denne forordning, og om ændringer i de anvendte metoder og datakilder.

5. Foranstaltninger vedrørende fastlæggelsen af de passende formater for indberetning af data vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 10

Gennemførelsesforanstaltninger

1. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning hvad angår de passende formater for indberetning af data, jf. artikel 9, vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 11, stk. 2.

2. Følgende nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen, bl.a. ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 11, stk. 3:

- a) ajourføring af definitioner, jf. artikel 2, stk. 1

- b) fastlæggelse af kategorier af grupper af fødelande, grupper af lande, hvor personerne tidligere havde sædvanlig bopæl og får sædvanlig bopæl, og grupper af statsborgerskaber, jf. artikel 3, stk. 1

- c) fastlæggelse af kategorier af begrundelser for udstedelse af opholdstilladelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra a)

- d) fastlæggelse af yderligere opdelinger og inddelingsniveauer for variablerne, jf. artikel 8

- e) fastlæggelse af regler for præcision og kvalitetsstandarder.

Artikel 11

Udvalg

1. Kommissionen bistås i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger af Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 12

Rapport

Kommissionen forelægger senest den 20. august 2012 og derefter hvert tredje år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistikker, der er udarbejdet i henhold til denne forordning og om deres kvalitet.

Artikel 13

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 311/76 ophæves.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. juli 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
M. LOBO ANTUNES
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 863/2007

af 11. juli 2007

om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne ordning og om regulering af gæstemedarbejderes opgaver og beføjelser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra a), og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 26. oktober 2004 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser ⁽²⁾ (herefter benævnt »agenturet«).

(2) En medlemsstat, som står i en situation, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved dens ydre grænser, kan, uden at det berører traktatens artikel 64, stk. 2 og i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2007/2004, bede agenturet om bistand i form af samordning, når flere medlemsstater er berørt.

(3) Effektiv forvaltning af de ydre grænser ved hjælp af kontrol og overvågning bidrager til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser. Grænsekontrol er ikke kun i den medlemsstats interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstats interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser.

(4) Ansvar for kontrol af de ydre grænser ligger hos medlemsstaterne. Under hensyntagen til de kritiske situationer, som medlemsstaterne sommetider skal håndtere ved deres ydre grænser, specielt når der visse steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstaternes område, kan det blive nødvendigt at bistå medlemsstater ved at stille passende og tilstrækkelige ressourcer til rådighed, navnlig personale.

(5) De nuværende muligheder for at yde effektiv praktisk bistand vedrørende personkontrol ved de ydre grænser og overvågning af de ydre grænser på EU-plan anses ikke for at være tilstrækkelige, navnlig i situationer, hvor der til medlemsstaterne ankommer et stort antal tredjelandstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstaternes område.

(6) En medlemsstat bør således have mulighed for at anmode om, at der inden for rammerne af agenturet på dens område indsættes hurtige grænseindsatshold bestående af specialuddannede eksperter fra andre medlemsstater, som midlertidigt skal bistå dens nationale grænsevagter. Indsættelse af hurtige grænseindsatshold vil bidrage til øget solidaritet og gensidig bistand mellem medlemsstaterne.

(7) Indsættelse af hurtige grænseindsatshold til støtte i en begrænset periode bør ske i ekstraordinære og akutte situationer. Sådanne situationer opstår, når en medlemsstat er stillet over for en massetilstrømning af tredjelandstatsborgere, der forsøger at indrejse ulovligt på dens område, hvilket kræver en øjeblikkelig indsats, og hvor indsættelsen af et hurtigt grænseindsatshold bidrager til at sikre en effektiv indsats. Det er ikke hensigten, at hurtige grænseindsatshold skal yde bistand i længere tid.

(8) De hurtige grænseindsatshold afhænger af de planlagte opgaver, mulighederne for indsættelse samt af, hvor hyppigt der er behov herfor. For at sikre, at de hurtige grænseindsatshold kan operere effektivt, bør medlemsstaterne stille et passende antal grænsevagter til rådighed (»den hurtige pulje«), under hensyn til navnlig specialiseringen og størrelsen af deres egne grænsevagtkorps. Medlemsstaterne bør derfor oprette nationale puljer af eksperter for dermed at bidrage til, at denne forordning kan gennemføres effektivt. Agenturet bør tage hensyn til forskellene i medlemsstaternes størrelse og den tekniske specialisering af deres grænsevagtkorps.

(9) Bedste praksis fra mange medlemsstater viser, at kendskab inden indsættelsen til profilerne (færdigheder og kvalifikationer) for de grænsevagter, der stilles til rådighed, bidrager markant til effektiv planlægning og gennemførelse af operationerne. Agenturet bør således fastsætte profilerne for og det samlede antal af de grænsevagter, som skal stilles til rådighed for de hurtige grænseindsatshold.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.4.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.6.2007.

⁽²⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

- (10) Der bør indføres en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold, så både agenturet og medlemsstaterne får tilstrækkelig fleksibilitet, og der sikres et højt niveau af effektivitet ved udførelsen af opgaverne.
- (11) Agenturet bør blandt andet koordinere sammensætningen, uddannelsen og indsættelsen af de hurtige grænseindsatshold. Det er derfor nødvendigt at indføre nye bestemmelser i forordning (EF) nr. 2007/2004 vedrørende agenturets rolle i forhold til disse hold.
- (12) Når en medlemsstat står i en situation med massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere, der forsøger at indrejse ulovligt på dens område, eller i en anden usædvanlig situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver, kan den afstå fra at stille nationale grænsevagter til rådighed for indsættelse.
- (13) For at kunne samarbejde effektivt med de nationale grænsevagter bør medlemmerne af holdene kunne udføre opgaver vedrørende personkontrol ved og overvågning af de ydre grænser, mens de er indsat i den medlemsstat, som har anmodet om deres bistand.
- (14) Tilsvarende bør de fælles operationer, som samordnes af agenturet, gøres endnu mere effektive ved at give gæstemedarbejdere fra andre medlemsstater mulighed for midlertidigt at udføre opgaver vedrørende personkontrol ved og overvågning af de ydre grænser.
- (15) Det er derfor nødvendigt at indføre nye bestemmelser i forordning (EF) nr. 2007/2004 vedrørende de opgaver, som skal udføres af gæstemedarbejdere, som indsættes i en medlemsstat på dennes anmodning inden for rammerne af agenturet, og vedrørende disse gæstemedarbejders beføjelser.
- (16) Denne forordning bidrager til den korrekte anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽¹⁾. Dette indebærer, at medlemmerne af holdene og gæstearbejderne ikke bør udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, når de varetager grænsekontrol og -overvågning. Foranstaltninger, der træffes i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser, bør stå i et rimeligt forhold til målet med foranstaltningerne.
- (17) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den bør bringes i anvendelse under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.
- (18) Ved anvendelsen af denne forordning bør de forpligtelser, der følger af den internationale havret overholdes i fuld udstrækning, navnlig for så vidt angår eftersøgnings- og redningsoperationer.
- (19) Ved anvendelsen af denne forordning finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger.
- (20) For Islands og Norges vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽³⁾, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til den nævnte aftale.
- (21) For Schweiz' vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF ⁽⁵⁾ og artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF ⁽⁶⁾.
- ⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.
- ⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
- ⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
- ⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
- ⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).
- ⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78).

(22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør Danmark inden seks måneder efter datoen for denne forordnings vedtagelse træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(23) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽¹⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(24) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽²⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(25) I denne forordning udgør bestemmelserne i artikel 6, stk. 8 og 9, i det omfang de henviser til adgang til Schengen-informationssystemet, bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, som omhandlet i artikel 3, stk. 2 i tiltrædelsesakten fra 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

1. Med denne forordning indføres der en ordning med henblik på i en begrænset periode at yde hurtig operativ bistand i form af hurtige grænseindsatshold (i det følgende benævnt »hold«) til en anmodende medlemsstat, der står i en situation med et akut og ekstraordinært pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstatens område. I forordningen fastlægges det desuden, hvilke opgaver, der skal udføres og hvilke beføjelser der skal udøves af medlemmerne af holdene under operationer i en anden medlemsstat end deres egen.

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

2. Denne forordning ændrer forordning (EF) nr. 2007/2004 ved indførelsen af den ordning, der er omhandlet i stk. 1, samt med hensyn til fastlæggelse af de opgaver, der skal udføres, og de beføjelser, der skal udøves af medlemsstaternes grænsevagter, når de deltager i fælles operationer og pilotprojekter i en anden medlemsstat.

3. Den nødvendige tekniske bistand til en anmodende medlemsstat ydes i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2007/2004.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse, uden at dette berører rettighederne for flygtninge og personer, der anmoder om international beskyttelse, navnlig for så vidt angår non-refoulement.

KAPITEL I

HURTIGE GRÆNSEINDSATSHOLD

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »agenturet«: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser
- 2) »medlemmer af holdene«: grænsevagter fra andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, som gør tjeneste i de hurtige grænseindsatshold
- 3) »anmodende medlemsstat«: en medlemsstat, hvis kompetente myndigheder anmoder agenturet om at indsætte hurtige grænseindsatshold på dens område
- 4) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, på hvis område en indsættelse af et hurtigt grænseindsatshold finder sted
- 5) »oprindelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, i hvilken et medlem af holdet tilhører grænsevagterne.

Artikel 4

Sammensætning og indsættelse af hurtige grænseindsatshold

1. Sammensætningen af hold fastlægges af agenturet i overensstemmelse med artikel 8b i forordning (EF) nr. 2007/2004 som ændret ved denne forordning. Deres indsættelse sker efter artikel 8d i samme forordning.

2. Agenturets bestyrelse træffer på forslag af dets administrerende direktør og med tre fjerdedele flertal afgørelse om profilerne for og det samlede antal af de grænsevagter, der skal stilles til rådighed for holdene (den hurtige pulje). Samme procedure anvendes ved alle senere ændringer af grænsevagternes profiler og det samlede antal grænsevagter i den hurtige pulje. Medlemsstaterne bidrager til den hurtige pulje gennem udnævnelse af grænsevagter, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje af eksperter etableret i overensstemmelse med de forskellige profiler, der er defineret.

3. Medlemsstaterne skal efterkomme anmodninger fra agenturet om tilrådgivningsstillelse af grænsevagter, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. Oprindelsesmedlemsstatens autonomi med hensyn til udvælgelse af personale og varigheden af deres indsættelse berøres ikke.

4. Omkostningerne i forbindelse med de aktiviteter, som er omhandlet i stk. 1, dækkes af agenturet i overensstemmelse med artikel 8h i forordning (EF) nr. 2007/2004.

Artikel 5

Instrukser til de hurtige grænseindsatshold

1. Under indsættelsen af holdene udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan, der er omhandlet i artikel 8e i forordning (EF) nr. 2007/2004.

2. Agenturet kan gennem sin koordinationsansvarlige, jf. artikel 8g i forordning (EF) nr. 2007/2004, sende sine synspunkter om instrukserne til værtsmedlemsstaten. I så fald tager værtsmedlemsstaten hensyn til disse synspunkter.

3. Værtsmedlemsstaten giver i overensstemmelse med artikel 8g i forordning (EF) nr. 2007/2004 al nødvendig bistand til den koordinationsansvarlige, herunder fuld adgang til holdene når som helst under hele indsættelsen.

Artikel 6

Opgaver og beføjelser for medlemmerne af holdene

1. Medlemmerne af holdene kan udføre alle opgaver og udøve alle beføjelser i forbindelse med grænsekontrol eller grænseovervågning i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 562/2006 og som er nødvendige for at opfylde nævnte forordnings målsætning. De nærmere enkeltheder for hver indsættelse angives i operationsplanen for denne indsættelse i overensstemmelse med artikel 8e i forordning (EF) nr. 2007/2004.

2. Under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser respekterer medlemmerne af holdene fuldt ud den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til de mål, der tilsigtes med disse foranstaltninger. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser udøver medlemmerne af holdene ingen forskelsbehandling af personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

3. Medlemmerne af holdene kan kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra og som hovedregel under tilstedeværelse af en grænsevagt fra værtsmedlemsstaten.

4. Medlemmerne af holdene bærer deres egen uniform, mens de udfører opgaverne og udøver beføjelserne. De bærer et blå armbind med Den Europæiske Unions og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en indsættelse af holdene. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder og dens borgere medbringer medlemmerne af holdene til enhver tid et akkrediteringsdokument, jf. artikel 8, som de fremviser på anmodning.

5. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser, kan medlemmerne af holdene bære tjenestevåben, ammunition og udstyr, som er godkendt i overensstemmelse med oprindelsesmedlemsstatens nationale lovgivning. Værtsmedlemsstaten kan imidlertid forbyde dem at bære bestemte former for tjenestevåben, ammunition eller udstyr, forudsat at der i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning gælder samme forbud for dens egne grænsevagter. Inden indsættelsen af holdene meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke former for tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for alle de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

6. Medlemmerne af holdene har tilladelse til at anvende magt, herunder tjenestevåben, ammunition og udstyr, under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser med oprindelsesmedlemsstatens og værtsmedlemsstatens samtykke, under tilstedeværelse af grænsevagter fra værtsmedlemsstaten og i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

7. Uanset stk. 6 kan tjenestevåben, ammunition og udstyr anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af medlemmerne af holdene eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

8. Med henblik på denne forordning kan værtsmedlemsstaten give tilladelse til, at medlemmerne af holdene foretager sådanne søgninger i værtsmedlemsstatens nationale databaser og europæiske databaser, der er nødvendige for grænsekontrol og -overvågning. Medlemmerne af holdene må kun søge i de data, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden medlemmerne af holdene indsættes, meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale og europæiske databaser der kan søges i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for alle de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

9. Søgning som nævnt i stk. 8 skal ske i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning om databeskyttelse.

10. Afgørelser om nægtelse af indrejse efter artikel 13 i forordning (EF) nr. 562/2006 kan kun træffes af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

Artikel 7

Status, rettigheder og forpligtelser for medlemmerne af holdene

1. Medlemmerne af holdene forbliver nationale grænsevagter i deres oprindelsesmedlemsstater og aflønnes af dem.

2. De grænsevagter, som er stillet til rådighed for den hurtige pulje efter artikel 4, deltager i den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser, og i de regelmæssige øvelser, som agenturet organiserer, jf. artikel 8c i forordning (EF) nr. 2007/2004.

3. Grænsevagterne modtager dagpenge, herunder til indkvarteringsomkostninger, mens de deltager i kurser og øvelser, som organiseres af agenturet, og i indsættelsesperioder, jf. artikel 8h i forordning (EF) nr. 2007/2004.

Artikel 8

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog til medlemmerne af holdene med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre de opgaver og udøve de beføjelser, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1. Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger om medlemmet af holdet:

- a) navn og nationalitet
- b) rang og
- c) et nyere digitaliseret foto.

2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af indsættelsen af holdet.

Artikel 9

Gældende lov

1. Under udførelsen af de opgaver og udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, overholder medlemmerne af holdene fællesskabslovgivningen og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

2. Under udførelsen af de opgaver og udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, er medlemmerne af holdene fortsat omfattet af oprindelsesmedlemsstatens disciplinære foranstaltninger.

3. Artikel 6, stk. 5, 6 og 7, indeholder særlige regler med hensyn til tjenestevåben, ammunition og udstyr samt for anvendelse af magt.

4. Artikel 10 og 11 indeholder særlige regler vedrørende henholdsvis civilretligt og strafferetligt ansvar.

Artikel 10

Civilretligt ansvar

1. Når medlemmer af holdene udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

2. Hvis skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til oprindelsesmedlemsstaten for at få beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssuccessorer, godtgjort af oprindelsesmedlemsstaten.

3. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

4. Tvister mellem medlemsstater om anvendelsen af stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for De Europæiske Fællesskabers Domstol, jf. traktatens artikel 239.

5. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand afholder agenturet udgifter i forbindelse med skader på agenturets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

Artikel 11

Strafferetligt ansvar

Under indsættelsen af holdene sidestilles medlemmerne af holdene med embedsmænd fra værtsmedlemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

KAPITEL II

ÆNDRINGER TIL FORORDNING (EF) Nr. 2007/2004

Artikel 12

Ændringer

I forordning (EF) nr. 2007/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 4, udgår.
- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »medlemsstaternes ydre grænser«: medlemsstaternes lande- og søgrænser samt deres luft- og søhavne, som er omfattet af fællesskabsrettens bestemmelser om personers passage af de ydre grænser
 - 2) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, på hvis område en indsættelse af et eller flere hurtige grænseindsatshold eller en fælles operation eller et pilotprojekt finder sted
 - 3) »oprindelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, i hvilken et medlem af holdet eller gæstemedarbejderen tilhører grænsevagterne
 - 4) »medlemmer af holdene«: grænsevagter fra andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, som gør tjeneste i de hurtige grænseindsatshold
 - 5) »anmodende medlemsstat«: en medlemsstat, hvis kompetente myndigheder anmoder agenturet om at indsætte hurtige grænseindsatshold på dens område
 - 6) »gæstemedarbejdere«: medarbejdere ved andre medlemsstaters end værtsmedlemsstatens grænsevagter, som deltager i fælles operationer og pilotprojekter.
- 3) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende nye litra:
- »g) indsætte hurtige grænseindsatshold i medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne ordning og om regulering af gæstemedarbejders opgaver og beføjelser (*)».

(*) EUT 199 af 31.7.2007, s. 30.

- 4) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Agenturet kan indkøbe teknisk udstyr til kontrol og overvågning af de ydre grænser til brug for dets eksperter og inden for rammerne af de hurtige grænseindsatshold, mens disse er indsat.«

- 5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Hurtige grænseindsatshold

Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med et akut og ekstraordinært pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstatens område, kan agenturet i en begrænset periode indsætte et eller flere hurtige grænseindsatshold (i det følgende benævnt »hold«) i den anmodende medlemsstat i en passende periode, i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 863/2007.

Artikel 8b

Sammensætningen af hurtige grænseindsatshold

1. I situationer, som beskrevet i artikel 8a i denne forordning, meddeler medlemsstaterne på anmodning af agenturet straks antal, navne og profiler for de grænsevagter fra deres nationale pool, som de kan stille til rådighed inden for fem dage til oprettelse af et hold. Medlemsstaterne stiller grænsevagter til rådighed efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.

2. Når den administrerende direktør fastlægger sammensætningen af et hold med henblik på indsættelse, tager den pågældende især hensyn til den specifikke situation, som den anmodende medlemsstat står i. Holdet sammensættes i overensstemmelse med den operative plan, som er omhandlet i artikel 8e.

Artikel 8c

Uddannelse og øvelser

Agenturet giver de grænsevagter, som er en del af den hurtige pulje, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 863/2007, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

*Artikel 8d***Procedure for beslutningstagning om indsættelse af de hurtige grænseindsatshold**

1. En anmodning om indsættelse af holdene i overensstemmelse med artikel 8a skal indeholde en beskrivelse af situationen, eventuelle mål og forventede behov i forbindelse med indsættelsen. Om nødvendigt kan den administrerende direktør udsende eksperter fra agenturet for at vurdere situationen ved den anmodende medlemsstats ydre grænser.
2. Den administrerende direktør underretter straks bestyrelsen om en medlemsstats anmodning om indsættelse af holdene.
3. Når den administrerende direktør træffer beslutning om en anmodning fra en medlemsstat, tager han hensyn til resultaterne af agenturets risikoanalyser og alle andre relevante oplysninger fra den anmodende medlemsstat eller en anden medlemsstat.
4. Den administrerende direktør træffer beslutning om anmodningen om indsættelse af holdene hurtigst muligt og senest fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidig skriftligt den anmodende medlemsstat og bestyrelsen om beslutningen. Beslutningen skal indeholde oplysninger om de vigtigste grunde, som den er baseret på.
5. Hvis den administrerende direktør beslutter at indsætte ét eller flere hold, udarbejder agenturet og den anmodende medlemsstat straks en operativ plan i overensstemmelse med artikel 8e.
6. Så snart den operative plan er fastlagt, underretter den administrerende direktør medlemsstaterne om det ønskede antal af og profilerne for de grænsevagter, der skal sættes ind i holdene. Disse oplysninger sendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter, som er udpeget efter artikel 8f, og skal angive den dato, hvor indsættelsen skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operative plan.
7. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træffes afgørelserne om indsættelse af holdene af vicedirektøren.
8. Medlemsstaterne stiller grænsevagter til rådighed efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.
9. Indsættelsen af holdene finder sted senest fem arbejdsdage efter den dato, hvor den operative plan fastlægges af den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat.

*Artikel 8e***Operativ plan**

1. Den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat fastlægger en operativ plan, som fastsætter de præcise betingelser for indsættelsen af holdene. Den operative plan skal indeholde følgende:
 - a) en beskrivelse af situationen inkl. modus operandi og formålene med indsættelsen, herunder det operative mål
 - b) den forventede varighed af indsættelsen af holdene
 - c) det geografiske ansvarsområde i den anmodende medlemsstat, hvor holdene vil blive sat ind
 - d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser for medlemmerne af holdene, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten
 - e) sammensætningen af holdene
 - f) navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdene, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen over holdene i indsættelsesperioden, og holdenes plads i kommandovejen
 - g) det tekniske udstyr, som skal indsættes sammen med holdene i overensstemmelse med artikel 8.
2. Alle ændringer eller tilpasninger af den operative plan skal godkendes af både den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

*Artikel 8f***Nationale kontaktpunkter**

Medlemsstaterne udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med agenturet om alle spørgsmål vedrørende holdene. Det nationale kontaktpunkt skal kunne kontaktes til enhver tid.

*Artikel 8g***Koordinationsansvarlig**

1. Den administrerende direktør udpeger en eller flere eksperter fra agenturets personale, der skal indsættes som agenturets koordinationsansvarlige. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.
2. Den koordinationsansvarlige handler på agenturets vegne med hensyn til alle aspekter af indsættelsen af holdene. Den koordinationsansvarlige skal navnlig:
 - a) fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaten

- b) fungere som forbindelsesled mellem agenturet og medlemmerne af holdene og yde bistand på vegne af agenturet i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for deres indsættelse i holdene
 - c) overvåge, at den operative plan gennemføres korrekt
 - d) aflægge rapport til agenturet om alle aspekter af indsættelsen af holdene.
3. I overensstemmelse med artikel 25, stk. 3, litra f), kan den administrerende direktør bemyndige den koordinationsansvarlige til at bistå med at løse eventuel uenighed om gennemførelsen af den operative plan og indsættelsen af holdene.
4. Den koordinationsansvarlige tager ved varetagelsen af sine opgaver kun imod instruktioner fra agenturet.

Artikel 8h

Omkostninger

1. Agenturet dækker følgende omkostninger, som afholdes af medlemsstaterne, når de stiller grænsevagter til rådighed til de formål, som er nævnt i artikel 8a og 8c:
- a) rejseomkostninger fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten og fra værtsmedlemsstaten til oprindelsesmedlemsstaten
 - b) omkostninger vedrørende vaccinationer
 - c) omkostninger vedrørende særlige forsikringsbehov
 - d) omkostninger vedrørende sundhedsydelse
 - e) dagpenge, herunder til indkvarteringsomkostninger
 - f) omkostninger vedrørende agenturets tekniske udstyr.
2. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler for betaling af dagpenge til medlemmerne af holdene.»
- 6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Opgaver og beføjelser for gæstemedarbejderne

1. Gæstemedarbejderne kan udføre alle opgaver og udøve alle beføjelser i forbindelse med grænsekontrol eller grænseovervågning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (*), og som er nødvendige for at opfylde nævnte forordnings målsætning.

2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder gæstemedarbejderne fællesskabslovgivningen og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

3. Gæstemedarbejderne kan kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra og generelt under tilstedeværelse af en grænsevagt fra værtsmedlemsstaten.

4. Gæstemedarbejderne bærer deres egen uniform, mens de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser. De bærer et blå armbind med Den Europæiske Unions og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder og dens borgere medbringer gæstemedarbejderne til enhver tid et akkrediteringsdokument, jf. artikel 10a, som de fremviser på anmodning.

5. Uanset stk. 2 kan gæstemedarbejdere bære tjenestevåben, ammunition og udstyr, som er tilladt efter oprindelsesmedlemsstatens nationale lovgivning, når de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser. Værtsmedlemsstaten kan imidlertid forbyde dem at bære bestemte former for tjenestevåben, ammunition eller udstyr, forudsat at der i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning gælder samme forbud for dens egne grænsevagter. Inden indsættelsen af gæstemedarbejderne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke former for tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.

6. Uanset stk. 2 har gæstemedarbejdere tilladelse til at anvende magt, herunder tjenestevåben, ammunition og udstyr, under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser med oprindelsesmedlemsstatens og værtsmedlemsstatens samtykke, under tilstedeværelse af grænsevagter fra værtsmedlemsstaten og i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

7. Uanset stk. 6 kan tjenestevåben, ammunition og udstyr anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af gæstemedarbejdere eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

8. Med henblik på denne forordning kan værtsmedlemsstaten give tilladelse til, at gæstemedarbejdere foretager sådanne søgninger i værtsmedlemsstatens nationale databaser og europæiske databaser, der er nødvendige for grænsekontrol og -overvågning. Gæstemedarbejderne må kun søge i de data, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden gæstemedarbejderne indsættes, meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale og europæiske databaser der kan søges i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for alle de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

9. Søgning som nævnt i stk. 8 skal ske i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning om databeskyttelse.

10. Afgørelser om nægtelse af indrejse efter artikel 13 i forordning (EF) nr. 562/2006 træffes kun af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

Artikel 10a

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument til gæstemedarbejderne på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre de opgaver og udøve de beføjelser, som er omhandlet i artikel 10, stk. 1. Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger om gæstemedarbejderen:

- a) navn og nationalitet
- b) rang og
- c) et nyere digitaliseret foto.

2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af den fælles operation eller pilotprojektet.

Artikel 10b

Civilretligt ansvar

1. Når gæstemedarbejdere udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

2. Hvis skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til oprindelsesmedlemsstaten for at få beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssuccessorer, godtgjort af oprindelsesmedlemsstaten.

3. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

4. Tvister mellem medlemsstater om anvendelsen af stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for De Europæiske Fællesskabers Domstol, jf. traktatens artikel 239.

5. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand afholder agenturet udgifter i forbindelse med skader på agenturets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

Artikel 10c

Strafferetligt ansvar

Under udførelsen af en fælles operation eller et pilotprojekt sidestilles gæstemedarbejdere med embedsmænd fra værtsmedlemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

(*) EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.«

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Evaluering

Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne forordning ét år efter ikrafttrædelsen og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der om nødvendigt indeholder forslag om ændring af denne forordning.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. juli 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
M. LOBO ANTUNES
Formand

BILAG

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen understreger, at alle muligheder for at fremskaffe bevillinger bør undersøges, såfremt der opstår en situation med akut og ekstraordinært pres på de ydre grænser, som nødvendiggør indsættelse af hurtige grænseindsatshold, og hvor der eventuelt ikke er tilstrækkelige bevillinger på budgettet for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) til at gøre dette. Kommissionen undersøger øjeblikkeligt, om der er mulighed for en bevillingsoverførsel. Såfremt det er nødvendigt, at budgetmyndigheden træffer afgørelse, indleder Kommissionen en procedure i overensstemmelse med finansforordningen, især artikel 23 og 24, så budgetmyndighedens to parter rettidigt kan afsætte de nødvendige bevillinger til, at Agenturet kan indsætte de hurtige grænseindsatshold. Budgetmyndigheden forpligter sig til at handle så hurtigt som muligt under hensyntagen til sagens hastende karakter.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 864/2007

af 11. juli 2007

om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251, på grundlag af Forligs-
udvalgets fælles udkast af 25. juni 2007 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, i det omfang de er nødvendige for det indre markeds funktion.
- (2) I henhold til traktatens artikel 65, litra b), skal disse foranstaltninger omfatte foranstaltninger, der fremmer foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence.
- (3) Det Europæiske Råd støttede på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse af domme og andre afgørelser truffet af retslige myndigheder som hjørnestenen i det retlige samarbejde på det civilretlige område og opfordrede Rådet og Kommissionen til at vedtage et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse.
- (4) Den 30. november 2000 vedtog Rådet et fælles program for Kommissionen og Rådet med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾. Programmet peger på foranstaltninger vedrørende en harmonisering af lovvalgsreglerne som foranstaltninger, der kan bidrage til at lette den gensidige anerkendelse af retsafgørelser.

- (5) I Haag-programmet ⁽⁴⁾ vedtaget af Det Europæiske Råd den 5. november 2004 opfordredes der til at arbejde aktivt videre med lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (»Rom II«).
- (6) Af hensyn til det indre markeds funktion er det nødvendigt — for at gøre udfaldet af retssager mere forudsigeligt, skabe større sikkerhed om, hvilken lov der skal anvendes, og fremme den frie bevægelighed for retsafgørelser — at lovvalgsreglerne i medlemsstaterne udpeger samme nationale lov, uanset i hvilket land den domstol, som sagen er anlagt ved, er beliggende.
- (7) Denne forordnings materielle anvendelsesområde og bestemmelser bør stemme overens med Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁵⁾ (Bruxelles I-forordningen) og med instrumenter vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser.
- (8) Denne forordning bør finde anvendelse uanset domsmyndighedens art.
- (9) Krav, der udspringer af *acta jure imperii*, bør omfatte krav mod embedsmænd, som handler på statens vegne, og ansvar for handlinger udført af offentlige myndigheder, herunder det ansvar, der påhviler offentligt udpegede embedshavere. Disse spørgsmål bør derfor ikke være omfattet af denne forordning.
- (10) Familieforhold bør omfatte slægtskab, ægteskab og svingerskab. Henvisningen i artikel 1, stk. 2, til forhold med virkninger svarende til virkningerne af et ægteskab og andre familieforhold bør fortolkes efter loven i den medlemsstat, hvor den domstol, som sagen er anlagt ved, er beliggende.
- (11) Begrebet »forpligtelse uden for kontrakt« varierer med hensyn til udlægning fra en medlemsstat til en anden. Ved anvendelsen af denne forordning bør »forpligtelse uden for kontrakt« derfor forstås som et selvstændigt begreb. Lovvalgsreglerne i denne forordning bør også omfatte forpligtelser uden for kontrakt på grundlag af objektivi ansvar.
- (12) Den lov, der anvendes, bør også være bestemmende for spørgsmålet om evnen til at pådrage sig ansvar i forhold uden for kontrakt.

⁽¹⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2005 (EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 371), Rådets fælles holdning af 25.9.2006 (EUT C 289 E af 28.11.2006, s. 68) og Europa-Parlamentets holdning af 18.1.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10.7.2007 og Rådets afgørelse af 28.6.2007.

⁽³⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

- (13) Ensartede regler, der skal anvendes, uanset hvilken lov de udpeger, kan afværge risikoen for konkurrenceforvridninger mellem procesparter i Fællesskabet.
- (14) Kravet om retssikkerhed og behovet for at finde en retfærdig løsning i konkrete sager er væsentlige elementer i et område med retfærdighed. I denne forordning fastlægges de tilknytningsfaktorer, som er bedst egnet til at nå disse mål. Derfor fastlægges der i denne forordning en generel regel, men også særlige regler og i visse bestemmelser en undtagelsesklausul, som giver mulighed for at afvige fra disse regler, når det på grundlag af sagens samtlige omstændigheder er åbenbart, at et forhold uden for kontrakt oplagt har stærkere tilknytning til et andet land. Dette regelsæt skaber dermed et fleksibelt netværk af lovvalgsregler. Det giver endvidere den pågældende domstol mulighed for at behandle enkeltsager på passende vis.
- (15) Princippet *lex loci delicti commissi* anvendes som den grundlæggende regel i forbindelse med forpligtelser uden for kontrakt i næsten alle medlemsstater, men den konkrete udmøntning af dette princip, når sagens elementer er spredt på flere lande, varierer. Denne situation giver anledning til usikkerhed om, hvilken lov der skal anvendes.
- (16) Ensartede regler bør øge forudsigeligheden af retsafgørelser og sikre en fornuftig balance mellem den påstået ansvarliges interesser og den skadelidtes interesser. En tilknytning til det land, hvor den direkte skade er indtrådt (*lex loci damni*), skaber en rimelig balance mellem den påstået ansvarliges interesser og den skadelidtes interesser og afspejler tillige den moderne retsopfattelse inden for erstatningsret og den udvikling, der er sket med hensyn til objektivt ansvar.
- (17) Lovvalget bør afgøres ud fra, hvor skaden er indtrådt, uanset i hvilket land eller hvilke lande de indirekte følger vil kunne indtræde. I forbindelse med person- og tingsskade bør det land, hvor skaden er indtrådt, følgelig forstås som det land, hvor henholdsvis personskaden er lidt, eller tingene er blevet beskadiget.
- (18) Den almindelige regel i denne forordning bør være *lex loci damni*, der fastsættes i artikel 4, stk. 1. Artikel 4, stk. 2, som skaber en særlig tilknytning i de tilfælde, hvor parterne har sædvanligt opholdssted i samme land, bør ses som en undtagelse fra denne almindelige regel. Artikel 4, stk. 3, bør forstås som en undtagelsesbestemmelse i forhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i de tilfælde, hvor det af alle sagens omstændigheder fremgår, at en skadevoldende handling har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land.
- (19) Der bør fastsættes særlige regler for specielle skadevoldende handlinger, hvor den almindelige regel ikke gør det muligt at sikre en fornuftig balance mellem de implicerede interesser.
- (20) Lovvalgsreglen vedrørende produktansvar bør tilgodese en række mål: en retfærdig fordeling af de risici, der består i et moderne højteknologisk samfund, beskyttelse af forbrugernes sundhed, tilskyndelse til innovation, sikring af loyal konkurrence og fremme af samhandelen. Med opstillingen af et hierarki af tilknytningsmomenter og en bestemmelse om forudselighed er der fundet en afbalanceret løsning for så vidt angår disse mål. Det første element, der skal tages i betragtning, er loven i det land, hvor den skadelidte havde sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor skaden indtrådte, såfremt produktet blev markedsført i det pågældende land. De andre elementer i hierarkiet udløses, såfremt produktet ikke blev markedsført i det pågældende land, dog med forbehold af artikel 4, stk. 2, og den mulighed, at der er en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land.
- (21) Den særlige regel i artikel 6 er ikke en undtagelse fra den almindelige regel i artikel 4, stk. 1, men snarere en tydeliggørelse af den. For så vidt angår illoyal konkurrence bør lovvalgsreglen beskytte konkurrenter, forbrugere og den almindelige offentlighed og sikre, at markedsøkonomien fungerer efter hensigten. Tilknytningen til loven i det land, hvor konkurrenceforholdene eller forbrugernes kollektive interesser påvirkes eller vil kunne blive påvirket, tilgodeiser generelt disse mål.
- (22) De i artikel 6, stk. 3, omhandlede forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af en konkurrencebegrænsning, bør dække overtrædelser af både nationale konkurrenceregler og Fællesskabets konkurrenceregler. På sådanne forpligtelser uden for kontrakt bør loven i det land, hvor markedet påvirkes eller vil kunne blive påvirket, anvendes. I tilfælde hvor markedet påvirkes eller vil kunne blive påvirket i mere end ét land, bør sagsøgeren kunne vælge at støtte sit krav på lovgivningen i domstolslandet.
- (23) I denne forordning bør begrebet konkurrencebegrænsning omfatte forbud mod aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen i en medlemsstat eller inden for det indre marked, samt forbud mod misbrug af en dominerende stilling i en medlemsstat eller på det indre marked, jf. traktatens artikel 81 og 82 eller ifølge en medlemsstats lovgivning.
- (24) »Miljøskade« bør omfatte negativ ændring ved en naturressource, såsom vand, jord eller luft, eller en forringelse af en naturressources udnyttelsesmuligheder, eller en forringelse af variabiliteten i levende organismer.

- (25) Med hensyn til miljøskader er det ud fra traktatens artikel 174 — der fastsætter, at der bør være et højt beskyttelsesniveau baseret på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler — fuldt berettiget at lægge princippet om begunstiggelse af den skadelidte til grund. Spørgsmålet om, hvornår den erstatningssøgende kan foretage sit lovvalg, bør afgøres efter loven i den medlemsstat, hvor den domstol, som sagen er anlagt ved, er beliggende.
- (26) Med hensyn til krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør det universelt anerkendte princip *lex loci protectionis* fastholdes. Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »intellektuelle ejendomsrettigheder« eksempelvis ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder, *sui generis*-ret med henblik på beskyttelse af databaser samt industrielle ejendomsrettigheder.
- (27) Begrebet »kollektive kampskridt« som f.eks. strejke eller lockout varierer med hensyn til præcis udlægning fra en medlemsstat til en anden og er underlagt den enkelte medlemsstats interne regler. Det almindelige princip i denne forordning er derfor, at det bør være loven i det land, hvor det kollektive kampskridt blev foretaget, der skal anvendes, med det sigte at beskytte arbejdstagernes og arbejdsgivernes rettigheder og pligter.
- (28) Den særlige regel for kollektive kampskridt i artikel 9 berører ikke betingelserne for iværksættelsen af sådanne kampskridt efter national ret og berører heller ikke fagforeningers eller repræsentative arbejdstagerorganisationers retlige status som fastsat i medlemsstaternes ret.
- (29) Der bør fastlægges særlige regler for skader som følge af andet end en skadevoldende handling såsom uberettiget berigelse, uanmodet forretningsførelse og *culpa in contrahendo*.
- (30) *Culpa in contrahendo* bør ved anvendelsen af denne forordning forstås som et selvstændigt begreb, der ikke nødvendigvis skal fortolkes ud fra national lov. Det bør dække krænkelse af oplysningspligten og sammenbrud i forhandlingerne om en kontrakt. Artikel 12 dækker kun forpligtelser uden for kontrakt, der er direkte forbundet med forhandlingerne forud for indgåelsen af en kontrakt. Dette betyder, at artikel 4 eller andre relevante bestemmelser i denne forordning finder anvendelse, hvis en person påføres personskade under forhandlingerne om en kontrakt.
- (31) For at respektere princippet om partsautonomi og styrke den retlige sikkerhed bør parterne have mulighed for at vælge, hvilken lov der skal anvendes på en forpligtelse uden for kontrakt. Dette valg bør udtrykkes eller fremgå med rimelig sikkerhed af sagens omstændigheder. Ved fastlæggelsen af, at der foreligger en aftale, skal domstolen tage hensyn til parternes intentioner. Den svage part bør beskyttes, ved at der stilles en række betingelser for et sådant valg.
- (32) Almene hensyn gør det berettiget, at medlemsstaternes domstole under ekstraordinære omstændigheder får mulighed for at anvende egne ordre public-regler og ufravigelige bestemmelser. Navnlig kan anvendelsen af en bestemmelse i en lov udpeget efter denne forordning, såfremt en sådan anvendelse vil medføre tilkendelse af en ikke-kompenserende erstatning såsom erstatninger med afskrækkende eller straffende formål, afhængig af sagens omstændigheder og retsordenen i den pågældende domstols medlemsstat, betragtes som værende i strid med ordre public i domstolslandet.
- (33) I henhold til gældende nationale regler om kompensation til ofre for trafikulykker, bør den domstol, ved hvilken sagen er anlagt, ved fastsættelse af tabets størrelse i forbindelse med personskade, hvor ulykken er sket i en anden stat end den, hvor ofret har sit sædvanlige opholdssted, tage hensyn til skadelidtes faktiske forhold, herunder navnlig de faktiske udgifter til efterfølgende behandling og lægehjælp.
- (34) For at der kan sikres en fornuftig balance mellem parternes interesser, må der i relevant omfang tages hensyn til de sikkerheds- og adfærdsregler, der gælder i det land, hvor den skadevoldende handling er begået, også selv om forpligtelsen uden for kontrakt er underlagt et andet lands lov. Udtrykket »sikkerheds- og adfærdsregler« bør forstås som omfattende alle regler, der vedrører sikkerhed og adfærd, herunder f.eks. færdselssikkerhedsregler, når der er tale om trafikulykker.
- (35) En situation med spredning af lovvalgsregler i adskillige retsakter og med forskelle mellem disse regler bør undgås. Denne forordning udelukker imidlertid ikke muligheden for at medtage lovvalgsregler vedrørende forpligtelser uden for kontrakt i fællesskabsretlige bestemmelser på særlige områder.
- Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af andre instrumenter, der fastsætter bestemmelser, som skal bidrage til det indre markeds funktion, for så vidt de ikke kan anvendes sammen med den lov, der udpeges efter reglerne i denne forordning. Anvendelsen af bestemmelser i den lov, der finder anvendelse i medfør af denne forordnings bestemmelser bør ikke hindre den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser, som reguleret af fællesskabsinstrumenter, så som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) ⁽¹⁾.

(¹) EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

- (36) Respekten for de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået, indebærer, at denne forordning ikke bør berøre de internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er parter i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse. For at gøre reglerne lettere tilgængelige bør Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne offentliggøre en liste over de relevante konventioner i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (37) Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag, der skal fastsætte, efter hvilke procedurer og på hvilke betingelser medlemsstaterne i enkeltstående og ekstraordinære tilfælde på egne vegne vil kunne forhandle og indgå aftaler med tredjelande om sektorspecifikke spørgsmål, der indeholder bestemmelser om lovvalg for forpligtelser uden for kontrakt.
- (38) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af forordningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (39) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Det Forenede Kongerige og Irland i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
- a) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af familieforhold eller af forhold, der ifølge den lov, der skal anvendes på sådanne forhold, anses for at have tilsvarende virkninger, herunder underholdsforpligtelser
 - b) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af formueforholdet mellem ægtefæller, af formueforholdet mellem partnere i forhold, der ifølge den lov, der skal anvendes på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs, eller af testamenter og arv
 - c) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af veksler, checks og ordregældsbreve eller af andre omsætningspapirer, i det omfang forpligtelserne ifølge sådanne andre omsætningspapirer udspringer af deres negotiable karakter
 - d) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af reglerne for selskaber, foreninger og andre juridiske personer vedrørende spørgsmål såsom disses stiftelse ved registrering eller på anden måde, deres handleevne, interne organisation og opløsning samt ledelsens eller deltagernes personlige ansvar i denne egenskab for selskabets, foreningens eller den juridiske persons forpligtelser og revisorers personlige ansvar over for et selskab eller dets deltagere i forbindelse med den lovplichtige revision af regnskaberne
 - e) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af forholdet mellem en frivilligt oprettet trusts stiftere, trustees og begunstigede
 - f) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af en nuklear skade
 - g) forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Materielt anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på forpligtelser uden for kontrakt på det civil- og handelsretlige område i alle situationer, hvor der skal foretages et lovvalg. Den finder i særdeleshed ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelsen af statsmagt (*«acta jure imperii»*).

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på bevisspørgsmål og processuelle spørgsmål, jf. dog artikel 21 og 22.

4. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« samtlige medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Forpligtelser uden for kontrakt

1. Ved anvendelsen af denne forordning dækker skade alle følger, der er udløst af skadevoldende handlinger, uberettiget berigelse, uanmodet forretningsførelse og *culpa in contrahendo*.

2. Denne forordning finder også anvendelse på forpligtelser uden for kontrakt, der vil kunne udspringe af en handling eller begivenhed.

3. I denne forordning omfatter alle henvisninger til:
- a) en skadevoldende begivenhed også skadevoldende begivenheder, der vil kunne finde sted, og
 - b) en skade også skader, der vil kunne indtræde.

Artikel 3

Universel anvendelse

Den lov, som udpeges efter denne forordning, finder anvendelse, selv om det ikke er loven i en medlemsstat.

KAPITEL II

SKADEVOLDENDE HANDLINGER

Artikel 4

Almindelig regel

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes på en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en skadevoldende handling, loven i det land, hvor skaden indtræder, uanset i hvilket land den skadevoldende begivenhed fandt sted, og uanset i hvilket land eller hvilke lande de indirekte følger af denne begivenhed indtræder.
2. Har den påstået ansvarlige og den skadelidte sædvanligt opholdssted i samme land på det tidspunkt, hvor skaden indtræder, anvendes det pågældende lands lov.
3. Hvis det af alle sagens omstændigheder fremgår, at den skadevoldende handling har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land end det, der er omhandlet i stk. 1 og 2, anvendes dette andet lands lov. En sådan åbenbart nærmere tilknytning til et andet land vil navnlig kunne støttes på et forudgående retsforhold mellem parterne, f.eks. en aftale, med nær tilknytning til den pågældende skadevoldende handling.

Artikel 5

Produktansvar

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 2, anvendes på en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en skade forvoldt af et produkt:
- a) loven i det land, hvor den skadelidte havde sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor skaden indtrådte, såfremt produktet blev markedsført i det pågældende land, eller subsidiært
- b) loven i det land, hvor produktet blev erhvervet, såfremt produktet blev markedsført i det pågældende land, eller subsidiært

- c) loven i det land, hvor skaden indtrådte, såfremt produktet blev markedsført i det pågældende land.

Dog anvendes loven i det land, hvor den påstået ansvarlige har sit sædvanlige opholdssted, hvis denne ikke med rimelighed kunne forudse markedsføringen af produktet eller et produkt af samme type i det land, hvis lov skal anvendes ifølge litra a), b) eller c).

2. Hvis det af alle sagens omstændigheder fremgår, at den skadevoldende handling har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land end det, der er omhandlet i stk. 1, anvendes dette andet lands lov. En sådan åbenbart nærmere tilknytning til et andet land vil navnlig kunne støttes på et forudgående retsforhold mellem parterne, f.eks. en aftale, med nær tilknytning til den pågældende skadevoldende handling.

Artikel 6

Illoyal konkurrence og handlinger, der begrænser den frie konkurrence

1. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af illoyal konkurrence, anvendes loven i det land, hvor konkurrenceforholdene eller forbrugernes kollektive interesser påvirkes eller vil kunne blive påvirket.
2. Påvirker en illoyal konkurrencehandling udelukkende en bestemt konkurrents interesser, finder artikel 4 anvendelse.
3.
 - a) På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en konkurrencebegrænsning, anvendes loven i det land, hvor markedet påvirkes eller vil kunne blive påvirket.
 - b) Er markedet påvirket, eller vil det kunne blive påvirket i mere end ét land, kan den, der søger erstatning for skade, og som anlægger sag ved domstolen i den sagsøgte hjemland, i stedet vælge at basere sit krav på loven i det land, hvor domstolen ligger, forudsat at markedet i denne medlemsstat er et af dem, der påvirkes direkte og væsentligt af den konkurrencebegrænsning, hvoraf den forpligtelse uden for kontrakt, som kravet er baseret på, udspringer. Hvis sagsøger i overensstemmelse med de gældende kompetenceregler anlægger sag mod mere end én sagsøgt ved denne domstol, kan vedkommende kun vælge at basere sit krav på loven i det land, hvor denne domstol ligger, hvis den konkurrencebegrænsning, som kravet mod hver af disse sagsøgte beror på, også direkte og væsentligt påvirker markedet i den medlemsstat, hvor denne domstol ligger.
4. Lovvalget i medfør af denne artikel kan ikke fraviges ved en aftale efter artikel 14.

Artikel 7

Miljøskader

På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af miljøskader eller skader påført personer eller ting som følge af sådanne skader, anvendes den lov, der udpeges efter artikel 4, stk. 1, medmindre den erstatningssøgende vælger at støtte sit krav på loven i det land, hvor den skadevoldende begivenhed fandt sted.

Artikel 8

Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder

1. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, anvendes loven i det land, for hvilket beskyttelse gøres gældende.

2. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, der er en EF-enhedsret, anvendes for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af den relevante fællesskabsretsakt, loven i det land, hvor krænkelsen fandt sted.

3. Lovvalget i medfør af denne artikel kan ikke fraviges ved en aftale efter artikel 14.

Artikel 9

Kollektive kampskridt

På en forpligtelse uden for kontrakt i forbindelse med det ansvar, der påhviler en person i dennes egenskab af arbejdstager eller arbejdsgiver eller de organisationer, der repræsenterer sådanne personers faglige interesser, for skader, der forvoldes af et forestående eller et gennemført kollektivt kampskridt, anvendes loven i det land, hvor kampskridtet skal foretages eller er foretaget, jf. dog artikel 4, stk. 2.

KAPITEL III

UBERETTIGET BERIGELSE, UANMODET FORRETNINGSFØRELSE OG CULPA IN CONTRAHENDO

Artikel 10

Uberettiget berigelse

1. Hvis en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af uberettiget berigelse, herunder uretmæssigt udbetalte beløb, vedrører et eksisterende retsforhold mellem parterne, som f.eks. et retsforhold affødt af en aftale eller en skadevoldende handling, med nær tilknytning til den pågældende uberettigede berigelse, anvendes den lov, som dette retsforhold er underlagt.

2. Hvis det ikke på grundlag af stk. 1 kan afgøres, hvilken lov der skal anvendes, og parterne har sædvanligt opholdssted i samme land på det tidspunkt, hvor den begivenhed, der udløser den uberettigede berigelse, finder sted, anvendes det pågældende lands lov.

3. Hvis det ikke på grundlag af stk. 1 eller 2 kan afgøres, hvilken lov der skal anvendes, anvendes loven i det land, hvor den uberettigede berigelse fandt sted.

4. Hvis det af alle sagens omstændigheder fremgår, at forpligtelsen uden for kontrakt, der udspringer af uberettiget berigelse, har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land end det, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, anvendes dette andet lands lov.

Artikel 11

Uanmodet forretningsførelse

1. Hvis en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af uanmodet forretningsførelse, vedrører et eksisterende retsforhold mellem parterne, som f.eks. et retsforhold affødt af en aftale eller en skadevoldende handling med nær tilknytning til den pågældende forpligtelse uden for kontrakt, anvendes den lov, som dette retsforhold er underlagt.

2. Hvis det ikke på grundlag af stk. 1 kan afgøres, hvilken lov der skal anvendes, og parterne har sædvanligt opholdssted i samme land på det tidspunkt, hvor den skadevoldende begivenhed finder sted, anvendes det pågældende lands lov.

3. Hvis det ikke på grundlag af stk. 1 eller 2 kan afgøres, hvilken lov der skal anvendes, anvendes loven i det land, hvor den uanmodede forretningsførelse fandt sted.

4. Hvis det af alle sagens omstændigheder fremgår, at forpligtelsen uden for kontrakt, der udspringer af uanmodet forretningsførelse, har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land end det, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, anvendes dette andet lands lov.

Artikel 12

Culpa in contrahendo

1. På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af forhandlinger forud for indgåelsen af en kontrakt, anvendes, uanset om kontrakten faktisk blev indgået, den lov, som skal anvendes på kontrakten, eller som skulle have været anvendt på kontrakten, såfremt denne var blevet indgået.

2. Hvis det ikke på grundlag af stk. 1 kan afgøres, hvilken lov der skal anvendes, anvendes:

a) loven i det land, hvor skaden indtræder, uanset i hvilket land den skadevoldende begivenhed fandt sted, og uanset i hvilket land eller hvilke lande de indirekte følger af denne begivenhed indtrådte, eller

b) såfremt parterne har sædvanligt opholdssted i samme land på det tidspunkt, hvor den skadevoldende begivenhed finder sted, dette lands lov, eller

c) såfremt det af alle sagens omstændigheder fremgår, at den forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af forhandlinger forud for indgåelsen af en kontrakt, har en åbenbart nærmere tilknytning til et andet land end det, der er omhandlet i litra a) og b), dette andet lands lov.

*Artikel 13***Anvendelse af artikel 8**

Ved anvendelsen af dette kapitel finder artikel 8 anvendelse på forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.

KAPITEL IV

AFTALT LOVVALG*Artikel 14***Aftalt lovvalg**

1. Parterne kan aftale, hvilken lov der skal anvendes på forpligtelser uden for kontrakt:

- a) ved en aftale, der indgås, efter at den skadevoldende begivenhed har fundet sted,

eller

- b) såfremt alle parterne udøver erhvervsmæssig virksomhed, også ved en aftale, der er forhandlet frit, inden den skadevoldende begivenhed fandt sted.

Lovvalget skal være udtrykkeligt eller med rimelig sikkerhed fremgå af sagens omstændigheder og må ikke berøre tredjemandes rettigheder.

2. Er alle elementer med relevans for sagen på det tidspunkt, hvor den skadevoldende begivenhed finder sted, lokaliseret i et andet land end det, hvis lov parterne har valgt, kan parternes lovvalg ikke medføre tilsidesættelse af bestemmelser i dette andet lands lov, som ikke kan fraviges ved aftale.

3. Er alle elementer med relevans for sagen på det tidspunkt, hvor den skadevoldende begivenhed finder sted, lokaliseret i en eller flere af medlemsstaterne, kan parternes valg af en anden lov end loven i en medlemsstat ikke medføre tilsidesættelse af bestemmelser i fællesskabsretten, i givet fald som gennemført i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende, som ikke kan fraviges ved aftale.

KAPITEL V

FÆLLES REGLER*Artikel 15***Rækkevidden af den lov, der skal anvendes**

Den lov, der i henhold til denne forordning skal anvendes på en forpligtelse uden for kontrakt, finder navnlig anvendelse på spørgsmål om:

- a) ansvarsgrundlag og ansvarsomfang, herunder bestemmelse af, hvilke personer der kan handle ansvarspådragende
- b) ansvarsfrihedsgrunde samt ansvarsbegrænsning og ansvarsdeling

- c) en skades eksistens, dens art og vurderingen af den eller den ønskede genoprettelse

- d) hvilke forholdsregler en domstol kan træffe med henblik på at forebygge en skade eller bringe en skade til ophør eller sikre udbetaling af erstatning ifølge de beføjelser, den er tillagt ved de retsplejeregler, den er underlagt

- e) hvorvidt en ret til at kræve erstatning eller genoprettelse kan overføres, herunder ved arv

- f) hvilke personer der kan gøre krav på erstatning for en skade, de personligt har lidt

- g) ansvar for andres handlinger

- h) de forskellige måder, hvorpå forpligtelser kan ophøre, samt regler for forældelse og anden rettighedsfortabelse som følge af fristoverskridelse, herunder regler for fristers begyndelse, afbrydelse og suspension.

*Artikel 16***Overordnede præceptive bestemmelser**

Intet i denne forordning begrænser anvendelsen af bestemmelser i domstolslandets lov i en situation, hvor disse bestemmelser er præceptive, uanset hvilken lov der i øvrigt skal anvendes på forpligtelsen uden for kontrakt.

*Artikel 17***Sikkerheds- og adfærdsregler**

Ved vurderingen af den påstået ansvarliges adfærd tages der faktisk og i relevant omfang hensyn til de sikkerheds- og adfærdsregler, der var gældende på stedet og tidspunktet for den begivenhed, der har udløst erstatningsansvaret.

*Artikel 18***Direkte søgsmål mod den ansvarliges forsikringsgiver**

Den skadelidte kan rejse krav direkte mod den erstatningsansvarliges forsikringsgiver, hvis der er hjemmel herfor i den lov, der skal anvendes på forpligtelsen uden for kontrakt, eller i den lov, der skal anvendes på forsikringsaftalen.

*Artikel 19***Subrogation**

Når en person (fordringshaveren) i henhold til en forpligtelse uden for kontrakt har en fordring mod en anden (skyldneren), og en tredjemand er forpligtet til at fyldestgøre fordringshaveren eller har fyldestgjort denne i henhold til en sådan forpligtelse, skal den lov, som finder anvendelse på tredjemandens forpligtelse til at fyldestgøre fordringshaveren, afgøre, hvorvidt og i hvilket omfang tredjemanden over for skyldneren kan udøve de rettigheder, som fordringshaveren havde mod skyldneren efter den lov, som skal anvendes på forholdet mellem disse.

Artikel 20

Tilfælde med flere erstatningsansvarlige

Hvis en fordringshaver har en fordring mod flere skyldnere, som hæfter solidarisk, og en af skyldnerne allerede har fyldstgjort fordringen helt eller delvis, afgøres denne skyldners ret til at kræve kompensation fra de andre skyldnere efter den lov, som skal anvendes på den pågældende skyldners forpligtelse uden for kontrakt over for fordringshaveren.

Artikel 21

Gyldighed med hensyn til form

En ensidig viljeserklæring vedrørende en forpligtelse uden for kontrakt er gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder formkravene i den lov, som skal anvendes på den pågældende forpligtelse uden for kontrakt, eller loven i det land, hvor den pågældende viljeserklæring er afgivet.

Artikel 22

Bevisbyrde

1. Lovvalget vedrørende en forpligtelse uden for kontrakt i henhold til denne forordning omfatter også lovformodnings- og bevisbyrderegler vedrørende forpligtelser uden for kontrakt.

2. Bevis for viljeserklæringer kan føres ved ethvert bevismiddel, som anerkendes i domstolslandets lov eller i en af de i artikel 21 omhandlede love, hvorefter viljeserklæringen er gyldig med hensyn til form, forudsat at domstolen kan gennemføre en sådan bevisførelse.

KAPITEL VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 23

Sædvanligt opholdssted

1. Ved anvendelsen af denne forordning har selskaber, foreninger og andre juridiske personer sædvanligt opholdssted det sted, hvor de har deres hovedkontor.

Har den skadevoldende begivenhed fundet sted, eller er skaden indtrådt som led i driften af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed, gælder dog stedet for denne virksomhed som sædvanligt opholdssted.

2. Ved anvendelsen af denne forordning har en fysisk person, der handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed, sædvanligt opholdssted det sted, hvor den pågældende har sin hovedvirksomhed.

Artikel 24

Udelukkelse af renvoi

Anvendelse af et bestemt lands lov, som er udpeget efter denne forordning, indebærer anvendelse af de gældende retsregler i det pågældende land med undtagelse af landets internationale privatretlige regler.

Artikel 25

Stater med mere end et retssystem

1. Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler for forpligtelser uden for kontrakt, skal hver territorial enhed anses for et land ved fastlæggelsen af den lov, som skal anvendes i henhold til denne forordning.

2. En medlemsstat, i hvilken forskellige territoriale enheder har deres egne retsregler vedrørende forpligtelser uden for kontrakt, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning i tilfælde, hvor der alene er tale om valg mellem lovene i sådanne enheder.

Artikel 26

Ordre public i domstolslandet

Anvendelsen af en bestemmelse i et bestemt lands lov, som er udpeget efter denne forordning, kan kun undlades, hvis en sådan anvendelse er åbenbart uforenelig med ordre public i domstolslandet.

Artikel 27

Forholdet til andre bestemmelser i fællesskabsretten

Denne forordning berører ikke anvendelsen af fællesskabsretlige bestemmelser, som på særlige områder fastsætter lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt.

Artikel 28

Forholdet til eksisterende internationale konventioner

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er parter i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse, og som fastsætter lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt.

2. Denne forordning har dog i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for konventioner, der udelukkende er indgået mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt sådanne konventioner vedrører områder, der er omfattet af denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

Liste over konventioner

1. Senest den 11. juli 2008 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i artikel 28, stk. 1, omhandlede konventioner. Efter denne dato meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver opsigelse af sådanne konventioner.

2. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* senest seks måneder efter modtagelsen:

- i) en liste over de i stk. 1 omhandlede konventioner
- ii) de i stk. 1 omhandlede opsigelser.

Artikel 30

Revision

1. Senest den 20. august 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag om tilpasning af denne forordning. Rapporten skal navnlig omhandle forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af trafikulykker og af krænkelse af privatlivets fred og individets rettigheder, herunder ærekrænkelser. Rapporten skal indeholde:

- i) en undersøgelse af virkningerne af den måde fremmed ret behandles på i de forskellige retssystemer og af, i hvilken

grad domstolene i medlemsstaterne anvender fremmed ret i medfør af denne forordning

- ii) en undersøgelse af virkningerne af nærværende forordnings artikel 28 med hensyn til Haag-konventionen af 4. maj 1971 om lovvalsregler ved trafikulykker.

2. Senest den 31. december 2008 forelægger Kommissionen for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en undersøgelse af situationen vedrørende den lov, der finder anvendelse på forpligtelser uden for kontrakt, der opstår som følge af krænkelse af privatlivet og individets rettigheder, herunder for så vidt angår regler om pressefrihed og ytringsfrihed i medierne og forhold vedrørende lovvalg i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

Artikel 31

Tidsmæssig anvendelse

Denne forordning finder anvendelse på skadevoldende begivenheder, der finder sted efter dens ikrafttræden.

Artikel 32

Anvendelsesdato

Denne forordning anvendes fra den 11. januar 2009, med undtagelse af artikel 29, der anvendes fra den 11. juli 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. juli 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
M. LOBO ANTUNES
Formand

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Kommissionens erklæring om revisionsklausulen (artikel 30)

Kommissionen vil på opfordring fra Europa-Parlamentet og Rådet og i henhold til artikel 30 i »Rom II«-forordningen senest i december 2008 fremlægge en undersøgelse om situationen vedrørende lovvalg, for så vidt angår forpligtelser uden for kontrakt, der udspringer af krænkelse af privatlivets fred og individets rettigheder. Kommissionen medtager alle aspekter af situationen i sine betragtninger og træffer om nødvendigt hensigtsmæssige foranstaltninger.

Kommissionens erklæring om trafikulykker

Kommissionen er sig bevidst, at medlemsstaterne har forskellig praksis for så vidt angår niveauet for erstatning til ofre for trafikulykker, og er villig til at undersøge de særlige problemer, der gør sig gældende for EU-borgere indblandet i trafikulykker i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres sædvanlige opholdssted. Med dette for øje vil Kommissionen inden udgangen af 2008 fremlægge en undersøgelse for Europa-Parlamentet og Rådet af alle muligheder, herunder også forsikringsmæssige, der kan forbedre forholdene for grænseoverskridende trafikofre, og dermed bane vej for en grøn bog.

Kommissionens erklæring om anvendelsen af udenlandsk ret

Kommissionen er sig bevidst, at medlemsstaterne har forskellig praksis, for så vidt angår anvendelse af udenlandsk ret, og vil senest fire år efter tidspunktet for »Rom II«-forordningens ikrafttræden, og under alle omstændigheder så snart den foreligger, offentliggøre en horisontal undersøgelse om medlemsstaternes domstoles anvendelse af udenlandsk ret i civil- og handelsretlige sager i forhold til Haag-programmets målsætninger. Kommissionen er også villig til om nødvendigt at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger.
